

CEPLERİ YAKAN TEZKERE

Hükümet meclisten aldığı sınırötesi operasyon tezkeresini cebine koydu. İşin en kolay kısmıydı bu. Kürt halkının özgürlük adımlarına düşman, tekelci şoven partilerin doldurduğu bir meclisten, tezkerenin reddini beklemek, zaten budalalık olurdu. Yine de, işi sağlama almak, 1 Mart 2003'teki gibi bir yol kazasına uğramak için, tekelci partiler işi sıkı tuttular.

Şırnak'ta TSK'nın verdiği kayıplar, tezkerenin geçmesi için gerekli olan atmosferi yaratmak yolunda kullanıldı. Tekelci sermayenin bütün kurumları aynı anda harekete geçirildi. Tekelci basın, üzerine düşeni fazlasıyla yaptı ve tezkerre çıkana dek manşetlerinden histerik intikam çılgınlıklarını eksik etmedi. Ölen askerlerin yoksulluğu, 100 bin dolarlık maaş çeklerini birbirlerinin alınlarına yapııştırıp, keyifle "bas bas paraları Leyla-ya" diye şarkılar söyleyen gazete editörlerinin iki yüzlü duygusalılık göstergelerinin malzemesi oldu. Üniversite yönetimleri, kampanyanın en ateşli savunucuları olmak için adeta birbirleriyle yarıştı. Sonuçta, DTP mecliste yanlış kaldı ve tezkerre büyük bir oy oranıyla meclisten geçirildi.

Dediğimiz gibi, işin kolay yanıydı bu. Şimdi o tezkerre, nedenleri ve sonuçlarıyla, hükümetin cebini yakmaya başlamıştır. Şırnak'ta TSK'nın verdiği kaybı, tezkerenin tek nedeni olarak görmek yanlıştır. Böyle bir kayıp yaşanmasaydı bile, gerekli bahane bizzat sermaye tarafından yaratılacaktı. Şovenist histeriyi kıskırtmak için, Kürt halkının özgürlük mücadelesinden daha uygun ne olabilirdi?

Washington'un Çatlak Duvarlarına Sıva

Tezkerre'nin, Güney'deki devlet oluşumu da dahil, Kürt ulusunun özgürlük adımlarını boğmak için çıkarıldığı, herkesin

Tezkerre'nin Güney'deki devlet oluşumu da dahil, Kürt ulusunun özgürlük adımlarını boğmak için çıkarıldığı, herkesin görebildiği bir gerçek. Dahası, tezkerre, bir süredir Güney'e karşı fiilen sürdürülen savaşın meclis tarafından da onaylanması ve resmileşmesi anlamına geliyor. Fakat, çerçeveyi biraz daha büyütüp, gelişmelere dünya çapında baktığımızda, görüyoruz ki bu tezkerre, zamanlaması açısından, ABD ve Irak'taki çatlakları sıvamak için bir araç görevi görmüştür.

görebildiği bir gerçek dahası, tezkerre, bir süredir Güney'e karşı fiilen sürdürülen savaşın meclis tarafından da onaylanması ve resmileşmesi anlamına geliyor. Fakat, çerçeveyi biraz daha büyütüp, gelişmelere dünya çapında baktığımızda, görüyoruz ki bu tezkerre, zamanlaması açısından, ABD ve Irak'taki çatlakları sıvamak için bir araç görevi görmüştür.

Dünya çapındaki genel çerçevenin baskın motifi, ABD'nin Irak'ta yaşadığı stratejik yenilgi oluşturmakta. Savaşta yenilgi, savaşı sürdüren cephele içinde bölünmelere ve giderek çatışmalara yol açar. Her ayrı kutup, yenilginin sorumluluğunu karşı tarafta yüklemeye çalışır. Şimdilerde ABD'de yaşanan budur. Bir yanda Temsilciler Meclisi'ndeki çoğunluk, diğer yanda Beyaz Saray'da Bush ekibi. Her iki cephe de, 3. Dünya Savaşının sürdürülmesinden yana. Ama farklı taktiklerle.

Temsilciler Meclisi, yaz aylarında aldığı bir kararla Irak'ın üç parçaya bölünmesi ve işgalci ABD birliklerinin Güney Kürdistan bölgesine çekilmesini karara bağladı. Geline aşamada bu karar, İran'ı bölgenin stratejik kazanana haline getirebilirdi. İran için, üçe bölünmüş bir Irak, bütünlüğünü koruyan Irak'tan daha kolay bir lokma olacaktı. Temsilciler Meclisi'nin bu kararı, Beyaz Saray tarafından onaylanmadı ama, bölgedeki işbirlikçileri te-laşlandırmaya yetti.

Bölgede bu kararı sevinçle karşılayan, Barzani ve Talabani oldu. Güney Kürdistan Federe yönetimi, adım adım Bağdat'ta alınan Kerkük Referandumunu erteleme kararını tanımadılar ve öngörülen süre içinde, yani en geç Kasım ayı sonuna dek, referandum'u fiilen yapmak için hazırlıklara başladılar.

Bu arada, gelişmeleri büyük bir kaygıyla izleyen Türkiye'nin elini kolunu bağlayacak ve Barzani-Talabani'ye cesaret verecek yeni hamleler Washington'dan gelmeye devam etti. Temsilciler Meclisi, tam da Kerkük referandumunun öncesinde görüşülmek üzere Ermeni Soykırımı Yasa Tasarısını kabul etti. Böylece, Temsilciler Meclisi, Beyaz Saray'ın onay vermediği Irak'ın üçe bölünmesi planını, fiilen hayata geçirmek için adım atmış oluyordu.

Beklendiği gibi, Kürt halkının özgürlük hamleleri, Türkiye'nin endişelerini kabından taşırdı. Soykırım tasarısını engellemek için Washington'a giden emekli büyükelçi Gündüz Aktan, dönüşte şu açıklamayı yapıyordu: "Türkiye beklenen

tepkiyi vermeli. Çünkü Cumhuriyetçiler, faturayı Demokratlara çıkarmak istiyorlar". Temsilciler Meclisiyle arasındaki çatlak giderek büyüyen Beyaz Saray da Türkiye'ye benzer mesajlar iletince, tezkerenin çıkartılması için bütün koşullar olgunlaşmış oldu.

Tezkerenin kabulüyle, dünya basını çalkalandı. Daha doğrusu, özel bir tantana sahnesi hazırlandı. Aynı gün Bush, kameraların karşısına geçip açıklama bombardımanını başlattı. NATO'dan BM'ye kadar her kurum, tezkerenin Ortadoğu dengeleri için ne kadar tehlikeli olduğundan söz etmeye başladılar. Böylece, Irak'ın fiilen üçe bölünmesi durumunda, ortaya nasıl karmaşık bir manzaranın çıkacağı, bir anlamıyla kağıt üzerinde prova edilmiş oldu. Ok hedefini buldu ve Temsilciler Meclisi, Ermeni soykırımının kabulünü ertelediğini duyurdu. Bush ve Beyaz Saray rahatlarırken, Irak'ın bütünlüğünün korunarak savaşa devam edilmesi fikri güç kazanmış oldu.

Tezkerenin dünyada yarattığı infialin aksine, Pentagon sözcüsü şu açıklamayı yapıyordu: "Türkiye'de o bölgeye sınırötesi operasyon yönünde bir heves, aciliyet ve istek olduğunu sanmıyorum." Sadece Beyaz Saray değil, Bağdat'taki kukla hükümet de, gelişmeleri el ovuşturarak izliyordu. Apar topar Ankara'ya gelen Irak devlet başkan yardımcısı Haşimi, giderken pek mutlu görünüyordu: "Ben istediğimi aldım" diyordu. Neydi istediği? Bağdat'tan giderek bağımsızlaşan ve merkezi hükümete olan desteğini çekmeye hazırlanan Kürt partilerinin, yönünü bir kez daha Bağdat'a dönmeleri idi.

Gerçekten de, tezkerenin çıkışıyla paniğe kapılan ve "Asıl hedef benim" diyen Barzani, sınırı geçmeye hazırlanan TSK'ya karşı Bağdat'ı yardıma çağırıyordu. Dahası, ailesini Şiilerin kontrolündeki Necef'e gönderiyor ve bir anlamda Şii koalisyonunun korunmasına ihtiyacı olduğunu açığa vuruyordu.

Kazananlar, Kaybedenler ve Kazandığını Sananlar

Tezkere kararıyla arı kovanına çomak sokuldu, kağıtlar bir kez daha dağıtıldı ve ortaya çıkan tabloda kazananlarla kaybedenler, yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı.

Kazanan: Temsilciler Meclisiyle savaşın gidişatına dair

çelişme içine giren Bush ekibi olmuştu. Diğer kazanan, Bağdat'ın kukla hükümetiydi; TSK'nın işgali tehdidiyle yüzlerini bir kez daha Bağdat'a dönen Kürt partilerinin desteğiyle bir süre daha ayakta kalabileceklerdi ve muhtemelen, Kerkük referandumunu belirsiz bir tarihe erteleme konusunda Barzani'yi şimdi daha rahat ikna edebileceklerini düşünüyorlardı.

Kaybeden, yine Kürt halkının özgürlük özlemleri oldu. Bağımsızlığın bir sembolü olan Kerkük Referandumu tehlikeye girdi. Kuşkusuz, Türkiye de ortaya çıkan bu yeni durumdan memnun, ama yine de bu memnuniyet, onu kazananlar sınıfına sokmaya yetmiyor.

Tezkerenin dünya çapında yankı bulup tartışılması, en başta Kürt sorununu uluslararası bir boyuta taşımış, ilhak politikasının bölgeyi nasıl bir dinamit kuyusuna çevirdiği daha rahat görülebilir hale gelmiştir. Bundan böyle, dünyanın Kürt sorununu "Türkiye'nin bir iç meselesi" olarak görmesi daha zorlaşacaktır.

Bir başka açıdan tezkerе, tekeli sermayeyi ulusal sorun ve bununla bağlantılı iç savaşta, tam bir sınıra getirip bırakmış, hareket alanını iyice daraltmıştır. Süregiden iç savaşın yeni dengesi, şimdi Güney sınırına kurulmuştur. Tekelci sermaye açısından kararlılığın ya da geri çekilmenin kriteri, artık bu tezkerenin kullanılıp kullanılmamasına indirgenmiştir. Bu ise ilhakçı düzene tam bir açmaz, hiç bir hareket imkanı bırakmayan bir sıkışma hediye etmiştir. Washington ve Bağdat'ın çatlaklarını sıvayan tezkere, Türkiye'nin tekeli egemenliğinin yarasına merhem olamadı. Şimdi, zevahiri kurtarmak için, sınır ötesine göstermelik hava hareketleri düzenlemek peşindedir. Böylece, hem tezkerenin gerekleri yerine gelmiş olacak, hem de geri adım atmamış sayılacaklar.

Ama, iç savaşın şiddeti, tekeli sermayeye bir kez daha, artık yalnızca "zevahiri kurtarmanın" yetmeyeceğini hatırlattı. Yüksekova'da, Referandum günü yaşanan büyük çatışma, sorunu yepyeni bir aşamaya taşımış bulunuyor. Şimdi, tekeli egemenlik için o sınırdaki çakılıp kalmak, eskisinden çok daha zordur. Ama öte yandan, o sınırı geçmenin bedelleri de olağanüstü büyümüştür.

Şimdi, Türkiye tekeli sermayesi, Ortadoğu'da büyük bir güç olmakla, hiçbirşey olamamanın o incecik sınır çizgisinde sapsarı kalmıştır. □

Süregiden iç savaşın yeni dengesi, şimdi Güney sınırına kurulmuştur. Tekelci sermaye açısından kararlılığın ya da geri çekilmenin kriteri, artık bu tezkerenin kullanılıp kullanılmamasına indirgenmiştir. Bu ise ilhakçı düzene tam bir açmaz, hiç bir hareket imkanı bırakmayan bir sıkışma hediye etmiştir. Washington ve Bağdat'ın çatlaklarını sıvayan tezkere, Türkiye'nin tekeli egemenliğinin yarasına merhem olamadı. Şimdi, zevahiri kurtarmak için, sınır ötesine göstermelik hava hareketleri düzenlemek peşindedir. Böylece, hem tezkerenin gerekleri yerine gelmiş olacak, hem de geri adım atmamış sayılacaklar.

KOMÜNİZME SALDIRILAR

KAPİTALİZMİN TÜKENİŞİNİN HABERCİSİ

Emperyalist-kapitalist sistem, ne zaman “yolun sonu görünüyor” türküsünü söylemeye başlasa buna eşlik eden komünizme karşı salvo atışlarının gürültüsü de ortalığı kaplar. ‘90’lı yılların başında “tarihin sonu”nu ilan eden uluslararası burjuvazi, başının üzerinde dönenip duran komünizm hayaletinden bir süreliğine olsun kurtulduğu yanılsamasına kapırmıştı kendini; ama fazla değil bir on yıl sonra yine komünizm korkusuyla yatıp kalkarken buldu kendisini. Evet şimdi Komünist Manifestonun o ünlü cümlesini, biraz değiştirerek yinelemenin tam zamanı! “Dünyanın üzerinde tanıdık bir hayalet dolaşiyor: Komünizm Hayaleti!”

“Tarihin Sonu” düşlerine kendisini kaptırmış olan burjuvazinin dizlerinin bağı çözen bu hayalet, burjuvaziye “tarihin sonu”nu değil ama kendisinin sonu’nu hazırladığını göstermek istercesine tekellerin tüm pencerelerinden bakıyor. Artık onu Marx’ın o heybetli sakallarıyla çekilmiş sevimli gülümseyişle mi tahayyül edersiniz, yoksa mavi tulumuyla, en güzel elbisesiyle dolaşan bir proleter olarak mı bilemeyiz ama burjuvazinin onu bir Mepistopales kılığında gördüğüne şüphe yok. Bunları yazarken insanın şimdi dönüp bir kez daha Nazım ustanın “Fakir Bir Şimal Kilisesinde Şeytanla Rahibin Macerası”nı okuyası geliyor. “Çekik gözlerinde biraz daha fazla ümit ve sivri sakalında biraz daha az keder” olan “şeytan”la, kiliseden firar eden rahibin macerasını...

Sermayenin bekası için harbedenler, komünizm hayaleti karşısında dizlerinin titremesini engellemek için göğüslerini yumrukluyor, üstlerini başlarını yırtıyorlar. Emekle sermaye arasında yüzyıllardır süren sınıflar mücadelesinde sermayenin safında olanlar, komünizmi kötüleyebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar; çünkü onlar biliyorlar ki, bugüne kadar komünizme karşı yaptıkları tüm saldırılar sonuçsuz kaldı, komünizmin insanlığın kurtuluşu olduğu gerçeğini hiç bir saldırı ya da karaçalma değiştiremedi. Sosyalist sistemde yaşanan geriye düşüşler, komünizm düşmanlarının elini geçici bir süre için güçlendirdiyse de bu uzun sürmedi; çünkü sosyalist sistemde yaşanan sorunların hiç biri kapitalizmi haklı çıkarmıyor, onu alternatifsiz bırakmıyordu. Hiç bir şey ama hiç bir şey kapitalizmin insanlığı ve doğayı yıkıma sürüklediği gerçeğini değiştirmiyordu. Kapitalizm varolduğu her gün, her saat, her an sürsünce, insanlığın geleceğini karartmaya ve yeni felaketler hazırlamaya devam ediyordu. İnsanlık “Kapitalizmin Kara Kitabı”nın her sayfasında nasıl büyük acılar, katliamlar olduğunu yaşayarak görüyordu. Kapitalizmin varlığını devam ettirebilmek, hiç değilse yıkılışını biraz olsun geciktirebilmek için nasıl bütün insanlık değerlerini ayaklar altına aldığı da. Sovyetler Birliğinin dağılıştıktan sonra emperyalist-kapitalist sistemin dünyayı ne hale getirdiğine şöyle bir bakmak bile her şeyi anlamak için yeterlidir. Kapitalizm, tüm çabalarına rağmen, insanların kafasındaki, özgürlük, eşitlik düşüncelerini yok edemedi; paylaşıcılığın kolektivizmin üstünlüğünü dünya üzerinden kazıyamadı. Sosyalist sistem karşısında her zaman en adi, en aşağılık dezenformasyonlara başvuran

kapitalizmin propaganda merkezleri, sosyalist sistem dağıldıktan sonra da bu kara propagandanın vazgeçemediler. Bunu kimi zaman sosyalist sistemlerin uygulamalarına, kimi zaman uygulayıcılarına kimi zaman da doğrudan sosyalizme yönelttiler. “Öldü” dedikleri sosyalizmin yaşadığının bundan daha iyi bir kanıtı olmasa gerek. Emperyalist-kapitalist sistem Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra saldırılarını bu kez Küba’ya,

Demokratik Kore Cumhuriyeti’ne, Vietnam’a vb. yöneltmeye başladılar.

Bütün bunlar yetmedi elbette. Komünizm düşüncesine, insanların bir gün sınıfsız, sınırsız bir dünyada hep birlikte özgürce yaşayabilecekleri düşüncesine karşı mücadele etmek o denli kolay değildi. Bunun sadece bir ütopya olabileceğini, hiç bir zaman gerçekleşmeyecek bir hayal olduğunu propaganda ettiler. Bencilliğin insan doğasında olduğunu, komünizmin insan doğasına yabancı olduğu düşüncesini yaymaya çalıştılar ve insanları insanlıktan çıkaracak şekilde bencil, sadece kendini düşünen, başkalarının acısına ve sevincine karşı kayıtsız birer canlıya dönüştürmek için gece gündüz kafa yordular. Ama olmuyordu işte! Komünizm düşüncesi insanların aklından bir türlü çıkmıyordu. Bu kez o büyük zekaları (!) insanın beynindeki komünizm geni’ni aramaya çıktı. Bulsalar yok edecek, tamamen kurtulacaklardı bu “bela”dan. O da olmadı. Bu kez, komünizmi yasaklama yoluna gittiler. Bir çok yerde zaten yasaklıydı komünizm düşüncesi. Sınıflar mücadelesinden bahsetmek bile “bir sınıfın başka sınıflar üzerinde tahakkümü”nü savunmak olarak değerlendirilip, suç sayıldı. Komünistler en ağır işkencelerden geçirilip, en ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Sadece komünistler değil, komünizm düşüncesinden etkilenen herkes, “cadı avı”nın kurbanı oldu. Bir dönemin tüm tarihi neredeyse bütünüyle buna tanıklık etti.

Ama her defasında komünizmin değerleri ve idealleri bu “filizkırın fırtınaları”ndan güçlü çıkmayı başardı. Kökü tarihin derinliklerinde olan komünizmin sonsuz yeşil ağacı her seferinde yeniden filiz sürmeyi başardı. Tarih, her defasında komünistlerin kararlı mücadelesine tanıklık etti.

Burjuvazi komünizme karşı en son saldırılarından birini Avrupa’da komünizmin simgelerini yasaklama girişimiyle ve komünizmle nazizmi eşleştirme alçakça çabasına girişerek gösterdi. 2005 yılında Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi, “Nazizmle komünizmin iki totaliter canavar olarak eşitlenmesi”ne karar verdi. Hem de nazi faşistlerinin yargılandığı II. Dünya Savaşı sonrası kurulan Nuremberg mahkemelerine anıttırma bulunarak, yeni mahkemeler kurulması önerilerek... Bu öneriler çok fazla tepki topladığında, bizim reformistlerin gıpta ile baktığı Avrupadaki “zeytin dalı” projesinin mimarı Roman Prodi gibileri “komünist partilerinin yasaklanmasının hiç de yadırganacak bir şey olmadığını” söylediler. Burjuvazi tam cepheden saldırılarını yoğunlaştırıyordu. “Komünizmin suçları”nın “sınıf mücadelesi teorisinden kaynaklandığı”nı iddia ediyorlardı. Onların en çok korktukları şey buydu. Kendi mezar kazıcılarını gördükleri her yerde, kendi ölümlerini de görüyorlardı doğal olarak. “Sınıf mücadelesi teorisi” olmasaydı, onlar daha yüzyıllarca insanları sömürerek, kandırarak yaşamlarını devam ettirebilirlerdi. “Totaliter komünist rejimlerin yeniden güç kazanması tehlikesi ortadan kalkmamıştır ve bu ideolojik dünya barışını ve ulusların özgürce gelişimini tehdit etmektedir” denilerek “tehlike”nin büyüklüğüne dikkat çekiliyor ve “ko-

Komünizm Saldırıları

münizmin zaman kaybetmeksizin mahkum edilmesi” talebiyle önerge veriyorlardı. Bu acelenin sebebi nedir dersiniz? Evet aralarında, “Komünizmin Kara Kitabı” adlı ısmarlama bir kitabın yazarı Stephane Courtais gibi, karşı-devrimciliğiyle malul olmuş Bukowski gibi alçakların olduğu bu Assemblée, “tehlike”nin farkındaydı elbette. Kapitalizmin Kara Kitabı’nın proletaryanın ışıklı elleriyle kapatılacağı günler yaklaştıkça, bütün dünyayı bir “Ayaklanma Yüzyılı” düşüncesi sarmışken bu karşı-devrimciler acele etmeyecek de kim edecek? Komünizm düşüncesinin yeniden güç kazanıyor oluşu bu kubur böceklerini telaşlandırmayacak da kimi telaşlandıracak? Orak-çekici ve kızıl yıldız sembollerini nazilerin gamalı haç’ı ile bir tutup yasaklamaya çalışan bu soysuzlar sınıfı, komünizmin yükselişi karşısında harekete geçmeyecek de kim geçecek! Ve bu aşağılık mahluklar utanmadan sıkılmadan (Theodorakis onlara “utanın” diye seslendi ama insanlar sahip olmadıkları duyguyla yargılanabilirler mi?) “dünyanın çeşitli yerlerinde bir çok komünist totaliter komünist rejim, halklarının refahına büyük zarar vererek hüküm sürüyorlar” diyor. Avrupa’nın “ince zevkli” burjuvaları oturdukları servet dağlarının üzerinden sosyalist ülkelerdeki halkın refahını düşünüp kaygı duyuyorlar. Bakın görüyor musunuz burjuvazinin hümanistliğini! Bu nazi artıkları değil mi, işçi ve emekçilerin ensesinde boza pişirenler. Bunların benzerleri değil miydi bugün sosyalist ülkelerdeki halkların başlarından defedip attıkları. Hitler bunların akıl hocası değil miydi? Nazi ordularını bozguna uğratan komünistleri nazilerle bir tutmaya kalkmak, gaz odalarını yapan, Auswitzch gibi bir çok kamp kurup burada insanları diri diri yakan Hitlerle, bu gaz odalarında insanlığın değerlerini, insanlığın kurtuluşunu savunan Alman Komünist Partisinin yiğit önderi Ernest Thaelman’ı aynı kefeye koymaya kalkmak olsa olsa faşizmin diriltilmesi heveslisi olan neo-nazilerin işi olabilir. Emegün simgesi olan orak-çekici, nazi faşistlerinin simgesi olan halkların kanına batmış gamalı haçla bir tutmaya kalkmak enternasyonalizmin simgesi olan kızıl yıldız yasaklamak ancak ruhunu faşizme satmış olanların işi olabilir. İşçi sınıfı ve emekçi halkları emperyalist-kapitalist sistemin baskısı, sömürüsü ve zulmünden kurtarmış olan devrimcileri mahkum etmeye kalkmak, bugün hala sosyalizmi her türlü saldırıya karşı korumayı bilip bir daha halklarının asla onursuz bir yaşamı tercih etmeyeceği sosyalist ülkeler inşaa etmeyi başarmış, sosyalizmin yaşayan örneklerine dil uzatmak olsa olsa nazi mantığına sahip burjuvaların işi olabilir.

Burjuvazinin en son saldırısı ise Rusya’dan geldi. Rus insan hakları örgütü Memorial, Putin’in “gizli arşivler”i açtırmasıyla Stalin döneminde 12.5 milyon insanın öldürülmüş olduğunun anlaşıldığını açıkladı 26 Ekim tarihinde. İnsana, “bu kadarına da pes doğrusu” dedirtebilecek bir yalan, bir kara propaganda örneği daha. Bugüne kadar dünya gericiliği ne zaman sosyalizme saldırmak istese Sovyetler Birliğinin büyük önderi, Kızıl Ordu’nun başkomutanı Stalin’e saldırmakla başladı işe. Bunun böyle olması için doğası gereği; çünkü dünya burjuvazisinin kuyruk acısı vardı Stalin’e karşı. Stalin değil miydi Lenin’in önderlik ettiği devrimi pekiştiren. Stalin değil miydi Sovyetler Birliğinde sosyalizmin inşası

için en büyük çabayı gösteren. Stalin değil miydi Lenin’in partisini büyütüp, güçlendiren. Stalin değil miydi herkes nazi faşizmi karşısında teslim bayrağını çekmişken, nazi ordularını Moskova önlerinde durduran ordunun komutanı, Hitleri gerisin geri inine kadar kovalayan. Avrupa’yı ve tüm dünyayı nazizm belasından temizleyen Kızıl Ordu’ya o komuta etmiyor muydu? Dünyanın büyük çoğunluğunun SSCB’ye komünist düşüncelere sempati duymasını sağlayan onun önderlik ettiği partinin zaferi kazanmış olması değil miydi? O değil miydi karşı-devrimcilerin sosyalizmi yıkmasına engel olan? O değil miydi küçük-burjuva alışkanlıklarına karşı proleter kültürün mücadelesini veren. O değil miydi proletarya diktatörlüğünü gerçek demokrasiyi ülkesinde yerleştirmek için tüm ömrünü veren ve bunun

karşısındaki her düşünceye karşı tavizsiz olan? O halde önce o idam mangasının karşısına çıkarılmalı, önce onun çelik iradesi kuruşuna dizilmeliydi. Ne demektir “yeryüzünün lanetlileri”ni kendine güvenen, kendi sistemlerini büyük bir özveri ve çabayla kuran insanlar haline getirmek. Ne demektir açlık ve yoksulluk içindeki insanları devasa çelikleri üreten, devasa fabrikaları kuran, devasa tersanelerde üretimi kat kat arttırarak hem kendini hem toplumu doyuran insanlar haline getirmek. Ne demektir, insanlar açlıktan kırılırken mallarını stoklayan karaborsacıları bulup çıkarmak ve onların “mülkiyetine” el koymak. Ne demektir nazi işbirlikçilerini, faşizmin ajanlarını ortaya çıkarıp cezalandırmak, küçük-burjuvazinin sosyalist sistemi sulandırmasına izin vermemek, ne demektir? Bunlardan daha ağır “suç” olur muydu? O değil miydi, “emperyalist” dediği ülkeleri dahi “emperyalizme karşı savaştran”. En değme burjuva politikacıların bile onu görünce gayri ihtiyari ayağa kalkıp, hazırola geçtikleri? O değil miydi “en zor koşullarda bile bir çıkış yolu mutlaka bulan”. Adı “çelik adam” değil miydi onun; onu kırmak, sosyalizm mücadelesinden vazgeçirmek mümkün müydü? O halde önce o oturtulmalıydı sanık sandalyesine! Rusya’da karşı devrimciler, sözüm ona “gizli arşiv” açarak orada Stalin’i mahkum ettirecek bir şey bulduklarını iddia ettiler ya, ne kadar komünizm düşmanı, ne kadar troçkist, anarşist vb. varsa yeniden saldırıya geçtiler. Stalin’in büyüklüğüne bakın ki, bunca zamandır yapılan bunca saldırıya karşı halkların yüreğinde ve bilincinde dimdik ayakta durmayı bildi. O adeta tüm dünyaya sosyalizmin, komünizmin ideallerinin yenilmez olduğunu gösteriyor. Bütün karşı devrimciler ne yaparsa yapsınlar, hiç bir şey bir 8 Mayıs günü Reictag’ın tepesindeki o gamalı haçı indirip yerine orak-çekikli kızıl bayrağı çeken askerin Stalin’e ve onun komuta ettiği Kızıl Orduya duyduğu minnettarlığı, o anki gururunu yokedemez. Ne yaparlarsa yapsınlar Aleksı Stehanov adlı bir sovyet işçinin “gönüllü çalışma”ısıyla, insan üstü bir gayretle sosyalizmin “yeni insanı”ni kendi örneğinde yaratmış olduğu gerçeğini değiştiremezler.

Sosyalizme ve sosyalizmin değerlerine, önderlerine yapılan saldırılar hakkında bir daha durup düşünelim. Bu ölümü yakınlaşmış kapitalist sistemin insanlığa karşı son salvo atışı değil mi?

Ve bunlar da “Kapitalizmin Kara Kitabı”ni kapanmasını ve işçilerin ışıklı elleriyle yeni bir dünya, komünist bir dünya kurmasını engelleyemeyecek.□

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ

Türkiye Tekelci kapitalizmi ve onun devleti, içinde bulunduğu krizi aşabilmek için Kürt ve Türk halklarına, işçi sınıfı ve emekçilere, devrimci ve komünistlere saldırılarını arttırdı. Burjuvazinin işçi sınıfı ve emekçilere karşı uzunca yıllar sürdürdüğü iç savaş, yeni bir aşamaya girmiş durumda. Sermaye sınıfı ve onun devleti, devrimi ve devrim güçlerini tamamen ezmek ve imha etmek için tüm güçlerini seferber etmiş durumda.

İşçiler, emekçiler,

“Sınırötesi” bir operasyon için meclisten tezkereyi geçiren devlet, şimdi içeride sürdürdüğü “topyekün savaş”ı sınırötesi-ne de taşımak, Kürt halkının özgürlük savaşını kanla boğmak istiyor. Devlet, aynı zamanda Güney Kürdistan’daki Kürt varlığını da ezmek, imha etmek istiyor. Güney Kürdistan’ı ilhak ve işgal hayali, TC devletinin yüzyıllık hayalidir. TC devleti, şimdi bunu gerçekleştirerek, devrimin Kürdistan’daki gelişimini durdurmak, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini yenilgiye uğratmak istiyor. Eğer Kürt halkının özgürlük savaşını durdurabilirse, işçi sınıfı ve emekçilerinin mücadelesini de bastırabileceğini ve başının üstünde dönenip duran devrim bela(!)ından kurtulabileceğini düşünüyor.

İçeride işçi sınıfı ve emekçilere, devrimci ve komünistlere saldırılarını yoğunlaştıran devlet, halklarımız arasında mücadele birliğiyle kurulan bağları koparmak istiyor. Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinin gelişmesinin nasıl devrimci sonuçlara yol açabileceğini bilen tekelci sermaye sınıfı ve onun devleti, şimdi en çok bunun önünü kesmeye, halklarımızı birbirine düşmanlaştırmaya çalışıyor. Salt milliyetçi duygularla hareket eden herkesin bu oyuna gelmesi mümkün. Bu nedenle bugün en çok öne çıkarılması gereken, devrimin geliştirilmesi, başta Kürt ve Türk halkları olmak üzere, halklar arasında bir mücadele birliğinin oluşturulmasıdır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tutarlı bir şekilde savunmadan, Türk işçi ve emekçileri sermayenin iktidarını yıkıp kendi iktidarını kuramayacaktır.

İşçiler, emekçiler,

TC devleti, “sınırötesi operasyon” hazırlıklarını şovenizmi kışkırtarak yapıyor. Her çatışmayı, Kürt halkına saldırı için bir vesile haline getiren devlet, Kürt halkının katliamlara karşı harekete geçip, serhıldanlara yönelmesini engellemek istiyor. Faşizm, kitle tabanını harekete geçirerek, Kürt halkını sindirmek, ondaki ayaklanmacı ruh halini söndürmek istiyor. Bunu asla başaramayacaklarını, düşündüklerinin tam tersine, bu yönde attıkları her adımın Kürt halkının öfke ve kinini artıracığını ve onları yeni serhıldanlara yönelteceğini hep beraber yaşayarak göreceğiz. Yoksul Kürt halkı,

Özgürce kendi kaderini tayin edebilmek için, sermayenin iktidarına karşı devrimci bir iktidar için savaşım yürüten Leninist Parti’nin saflarında örgütlenmelisin. Emeğin iktidarının kurulması, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etmesi, zindanların yıkılıp tutsakların özgürleşmesi için Leninist Parti sizleri saflarına çağırıyor. Proletarya, kendi kızıl bayrağı altında toplanıp faşizme karşı birleşik bir mücadele yürütmedikçe, özgürlük yüzü göremeyecektir. proletaryanın devrimci sınıf partisi, sizleri kendi bayrağı altına çağırıyor.

İşçiler, emekçiler,

Savaşları durdurmanın en iyi yolu, onu ortaya çıkaran nedenleri ortadan kaldırmak, kapitalizmin varlığına son vermektir. Emperyalist-kapitalist sistem, tüm dünyayı bir savaş alanına çevirmiş durumdadır. Türkiye tekelci kapitalizmi ve onun devleti, Güney Kürdistan’ı ilhak ve işgal ederek bu savaşa dahil olmak istiyor. Bizlere düşen, bu savaşın yaratacağı durumdan bir devrim için yararlanmak ve iktidarı ele geçirmek olmalıdır. Kürt ve Türk halklarının mücadele birliği, halklarımıza gerçek barışı, demokrasiyi ve özgürlüğü getirecektir.

Artık, ikincil sorunları bir kenara bırakarak devrim ve iktidar için mücadele edelim.

IRAK'A KOMŞU ÜLKELER ZİRVESİ PROTESTO EDİLDİ

1-3 Kasım tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleşecek Irak'a Komşu Ülkeler Zirvesi'ni ve orada alınacak kararları protesto etmek için devrimci ve demokratik kurumlar olarak 2 Kasım tarihinde, Beşiktaş Uğur Mumcu Anıtı önünde ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Polisin yoğun güç yığıldığı meydana, "Irak'ta Emperyalist İşgale Son Yaşasın Halkların Kardeşliği Ve Birlikte Mücadelesi" pankartını açtık ve "Irak'ta Emperyalist İşgale Son", "Yaşasın Halkların Kardeşliği ve Birlikte Mücadelesi!", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "İncirlik Üssü Kapatılsın", "Katil Rice Defol" sloganlarını atarak basın açıklamamıza başladık.

Basın açıklaması metnini kurumlar adına Hümeysra Doğan okudu. Basın açıklamasında "ABD'nin öncülüğünde, Irak'a komşu ülkelerin yapacağı zirve, ABD çıkarları doğrultusunda toplanacak ve yapılacak yeni katliamların senaryoları çizilecektir. ABD emperyalizmi, Irak ve Afganistan'da kullandığı üstün teknolojik silahlarla dünya jandarmalığına soyunsa da, saplandığı bataklıktan çıkmanın yollarını komşu ülkeleri de yaptığı işgale dahil etmekte arıyor. Ülkemizde toplanan bu zirvenin amacı, emperyalizmin işgal ve yayılmacılığını meşru göstermektir. Bu zirveden Ortadoğu halklarına yönelik yine katliam, yağma, sömürü ve savaş planları çıkacaktır. Bütün işbirlikçi-uşak iktidarlar kendilerini buna hazırlamaktadırlar. Emperyalistlerin dünya halklarına uyguladıkları baskı ve saldırı politikalarının her geçen gün daha da artarak devam ettiği bir süreçte, yerli işbirlikçi-uşakların direktifleriyle geliştirilen ırkçı saldırılar da devam etmektedir. Ülkemiz işbirlikçi-uşak iktidar ise sınır ötesi operasyon için tezkereyi meclisten geçirerek, bunun beraberinde ırkçı-milliyetçi dalga, linç kampanyalarını da geliştirdi. Başta DTP olmak üzere devrimci-demokrat-yurtsever kurumlar ve kişiler hedef gösterildi. Kürtlere ait dükkanlar, araçlar ve evler kundaklandı. Yalnızca Kürt olduğu için insanlar linç edilmek istendi. DTP il ve ilçe binaları basılarak tahrip edildi. Kürtlerin yoğun olarak oturduğu semtler basılmaya çalışıldı. (...) Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, hiç bir emperyalist gücün ve onların işbirlikçi uşaklarının insanlığın geleceğini karartmaya dönük politikaları karşısında sessiz kalmayacağımızı, bizlerin sessiz kalışının halklara daha fazla yoksulluk, daha fazlkle acı ve gözyaşı getireceği gerçekliğinde hareketle, egemenlerin tüm baskı ve saldırılarına rağmen haklı mücadelemizi yükselteceğimizi belirtiyoruz" denildi. Açıklama, sloganlarla sonlandırıldı. □

KÜRT HALKI YANLIZ DEĞİLDİR

Son dönemde faşizmin Kürt halkına karşı geliştirdiği topyekün saldırıların karşısında Kürt halkıyla omuz omuza faşizme karşı mücadele etmek, kendini devrimci-sosyalist olarak nitelendiren tüm güçlerin görevidir. Bizler de İzmir Mücadele Birliği Platformu olarak 24 Ekim 2007'de DTP İzmir İl Başkanlığını ziyaret ederek, hem saldırılar karşısında Kürt halkının yanında olduğumuzu belirttik, hem de saldırılara ilişkin Mücadele Birliği Platformu olarak kendi düşüncelerimizi DTP'li arkadaşlarla paylaştık. DTP İl Başkanından genel durum hakkında bilgi aldıktan sonra. Her zaman Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yanında olduğumuzu, Kürt halkının mücadelesinin haklı bir savaş olduğunu ve bizim de bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bu haklı savaşın yanında olacağımızı; bunu gerek yayınlarımız aracılığıyla, gerekse de eylemlerimizle gösterdiğimizizi ve göstereceğimizi belirttik. Yaklaşık olarak iki saat süren ziyaretimizi yaptığımız sohbetlerle sonlandırdık.

**YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!
BARİŞ İÇİN DEVRİM DEVRİM İÇİN SAVAŞ
İzmir Mücadele Birliği Platformu**

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

Adana'nın Şakirpaşa Mahallesi'nde Mücadele Birliği, BDSP, ÇHKM, Alınteri, DHP ve ESP olarak ortak örgütlemiş olduğumuz meşaleli eylem ve basın açıklaması kapsamında, Pazartesi günü beraber yaptığımız bildiri dağıtım ve afiş asma sırasında, 3'ü Mücadele Birliği'nden 4 kişi polis tarafından gözaltına alınmak istenmiştir.

Bu olayı duyan diğer arkadaşların da gelmesiyle, polisle yaşanan arbededen sonra 12 kişi polisin azgınca saldırısı sonucu zor kullanılarak gözaltına alınmıştır. Polisin saldırısına sloganla yanıt verdik.

Öğle saatlerinde gözaltına alınan arkadaşlarımız, akşam saatlerinde savcılığa çıkartıldıktan sonra serbest bırakılmışlardır.

**YAŞASIN DEVRİMCİ DAYANIŞMA!
YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ
MÜCADELE BİRLİĞİ!
BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!**

Adana Mücadele Birliği Platformu

Adana'da Sınırötesi Operasyona Karşı Eylem

Adana Şakirpaşa Mahallesi'nde, Mücadele Birliği, Alınteri, BDSP, ÇHKM, DHP ve ESP olarak 30 Ekim Salı günü ortak hazırladığımız meşaleli eylemle, son süreçte yaşanan Kürt Ulusuna yapılan baskıları protesto ettik.

Eylem Şakirpaşa Pasaj Durağında başladı. "İrkçılığa ve Faşizme Karşı Yaşasın Halkların Birleşik Mücadelesi" pankartıyla yürümeye başlayan kitle, yürüyüş sırasında "Yaşasın Halkların Birlikte Mücadelesi", "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın Devrimci Mücadelemiz", "Halkımız Saflara Hesap Sormaya" sloganlarını attı.

Yürüyüş sonunda basın açıklamasını okuduk ve eylemimizi bitirdik.

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

Adana Mücadele Birliği Platformu

ADANA'DA GÖZALTI VE TUTUKLAMALAR

31 Ekim günü daha önceden devrimci çevrelerle hazırladığımız üzerinde "Sınır Ötesi Operasyona Hayır", "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Ezilen Halklara Barış, Sömürücü Zorbalara Savaş" yazan afişlerimizi Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Gülbahçesi ve Dağhoğlu mahallerinde yaptık. Sabah erken saatlerde başladığımız afişlemede TMS polislerinin keyfi ve baskıcı tutumuyla karşılaştık.

İçlerinde 1 Mücadele Birliği Okuru olmak üzere 4 kişiyi zor kullanarak gözaltına alan polislerin tavrı, ekip arabasında da devam etti. Sözlü tehdit ve hakaretler karakola götürülene kadar sürdü.

Dağhoğlu karakolunda bir süre tutulduktan sonra akşam saatlerinde Adana Emniyet Müdürlüğüne götürüldük. 1 Kasım günü çıkarıldığımız savcılık bizleri "halkı kin ve düşmanlığa tahrik ve memura mukavemet" suçlamalarıyla tutuklanma istemiyle mahkemeye sevketti.

Saat 15.00' da çıkarıldığımız mahkemeden, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldık. Aynı gün Anadolu mahallesinde ortak hazırladığımız bildirilerin dağıtım sırasında 1 Alınteri ve 1 Atılım okuru 2 kişi gözaltına alınıp, ertesi gün (2 Kasım) çıkarıldıkları mahkemede "halkı kin ve düşmanlığa tahrik" suçlamasıyla tutuklanıp Kürkçüler Cezaevine götürülmüşlerdir.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

Adana Mücadele Birliği Platformu

EGE ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRILARA KARŞI EYLEM

Son dönem devlet, sivil faşist çetelerini de sokağa sürerek Kürt halkına, devrimci güçlere ve kurumlara yönelik saldırılarını yoğunlaştırdı. 22 Ekim'de okulda yürüyüş yapmak isteyen faşistlere devrimci öğrenciler müdahale ettiler. Aynı gün toplanıp değerlendirme yapan devrimci-demokrat gençlik örgütleri, 23 Ekim'de okulda eylem yapma kararı alıyor. Ancak 23 Ekim'de okulda karar alınan eylem, çeşitli gerekçelerle yapılmak istenmedi. Ve aynı gün 30 kişilik faşist bir grup, sloganlar atarak okulda dolaşmaya başladı. Bunun üzerine, Devrimci Öğrenci Birliği olarak, diğer örgütlülüklerle yürüme çağrısı yaptık ve Devrimci Öğrenci Birliği ve Gençlik Derneği olarak hem faşistlerin yürüyüşünü engellemek, hem de eylemi gerçekleştirmek yönünde karar aldık. Bunun üzerine diğer gençlik örgütlerine ve çevredeki öğrencilere sesli çağrıda bulunduk. Reformistler ve kendini devrimci-sosyalist olarak niteleyen bazı çevreler yürüyüşe katılmak bir yana, bizim yürüyüşümüzü de engelleme yönünde propaganda yapmaya çalıştılar. Bu sırada Devrimci Öğrenci Birliği, Gençlik Derneği, SDG olarak sloganlarla yürüyüşe başladık. Okul içinde sesli ajitasyon ve sloganlarla yürüyerek, öğrencilerin faşistlerin arkalarında yürümemesi gerektiği ve halkların mücadele birliğinin örülmesi yönünde çağrıda bulunduk. Sloganlar eşliğinde tek tek kantinleri dolaşarak öğrencilere propaganda yapıldı. Bu sırada 9 Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi kafesinde öğrencilere faşistlere karşı halkların mücadele birliği çağrısı yaptığımız sırada elinde kamerayla çekim yapan faşistleri gören DÖB'lü bir öğrenci, müdahale ederek faşistlerin elindeki kamerayı aldı. Kamerayı imha edilen faşistlerden biri, devrimci öğrenciler tarafından dövülerek hak ettiği biçimde cezalandırıldı. Bu sırada aralarında DÖB'lü bir arkadaşımızın da bulunduğu üç kişi, bıçakla hafif şekilde yaralandı. Daha sonra yürüyüşümüze devam ettik.

Ve öğrencilere bunların ölen askerleri bahane ederek insanları kendi faşist çıkarları için kullanmaya çalıştıklarını ve bundan sonra faşistlerin arkasında yürüyen her kim olursa olsun devrimcilerin şiddetiyle karşılaşacağını sesli bir şekilde belirttik. Yürüyüşümüzü sonlandırıp Edebiyat Fakültesi önüne geldiğimizde yaklaşık 400 kişilik faşist bir grubun sloganlar atarak yürüdüğünü gördük ve sloganlar atarak geldikleri yöne doğru yöneldik.

Bu sırada çevik kuvvet polisleri ve panzerlerle önümüz kesildi. "Ege Faşizme Mezar Olacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Türkeş'in İtleri Yıldırılmaz Bizleri" sloganları atıldı ve faşizme karşı mücadelenin devrimci şiddetle sürdürüleceğini ve cezalandırılan faşistin diğer faşistlere örnek olacağını, bundan sonra da faşistlere anladıkları dilden cevap vereceğimizi sesli biçimde propaganda ettik. Faşistler daha sonra polislerle birlikte Edebiyat Fakültesi'nden uzaklaştı ve bizler de faşistlerin okuldan çıktığı haberini aldıktan sonra eylemimizi sonlandırdık.

YOLUNDA DÖB SAFLARINA!

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği

**DENİZ YUSUF İ-
NAN SAVAŞA
DEVAM!
DENİZLERİN**

İKİTELLİ'DE ŞOVENİZME KARŞI YÜRÜYÜŞ

Son dönemde meydana gelen gelişmeler, Şırnak, Uludere ve Oramar bölgelerinde yaşanan çatışmalar ve ırkçı şoven dalganın yükseltilmesi üzerine bizler de buna sessiz kalmamak için devrimci, ilerici, yurtsever kurumlar olarak biraraya geldik.

Mücadele Birliği, DTP, ESP, DHP, Birleşik İşçi Derneği olarak 27 Ekim Cumartesi günü saat 20.00'de İkitelli'de meşaleli bir yürüyüş yapma kararı aldık.

Cumartesi günü akşam saat 20.00'de, yürüyüş güzergahımız önünde polisler panzerleriyle, önlem almışlardı. Yürüyüş sırasında "Yaşasın Halkların Birlikte Mücadelesi", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "İkitelli Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Biji Bratiya Gelan" sloganları atıldı.

Meşaleli yürüyüşümüzden sonra bir basın açıklaması yapıldı. Yapılan basın açıklamasında, "(...) burjuva medya tarafından ırkçı faşist dalga geliştirilerek, Kürt-Türk çatışmasının zemini yaratılmaya çalışılıyor. DTP'ye yönelik saldırılar hız kesmiyor. Devlet destekli ülkücü faşistler tarafından bombalanıyor, yakılıyor ya da karışınıyor. Bunlar yetmiyor, Kürtler sokaklarda linç ediliyor. Evleri yakılıyor. Kuzey Kürdistan'da devlet eliyle servis araçları taranıyor. Düğün konvoyları roketleniyor. DTP milletvekilleri hedef gösterilerek hergün soruşturmalara maruz kalıyorlar. Üniversitelerde ilerici, devrimci, yurtsever öğrencilere karşı, faşistler tarafından hergün saldırılar geliştiriliyor. Ayrıca, Temel Haklar Derneğine saldıran faşistler, Bursa'da da ESP bürosuna saldırarak yakıyorlar. Mahallemizde, 1 Ekim'de akşam saat 22.00 civarında, İkitelli dışından gelen bir grup faşist, polis destekli yürüyüş yapmaya çalıştılar. Onlara karşı koyan devrimcilere ve halktan insanlara silah kullanarak, halktan insanları döverek mahalleden ayrılmışlardır. Biz, aşağıda imzası olan kurumlar olarak, faşist, ırkçı ve şoven saldırılara karşı, halkların kardeşliği ve birlikte mücadelesini yükselteceğiz" denildi.

Basın açıklamasının ardından kitle dağıldı.

Daha önce de 22 Ekim günü, DTP'ye yapılan faşist saldırılardan sonra, Mücadele Birliği, DTP, HÖC, ESP, DHP olarak İkitelli Parseller Caddesi'ni kapatarak sloganlar atarak yürüdük.

Bizler, yapılan tüm saldırılara karşı, Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğini örerek, yükseltilmek istenen şovenist dalgayı yerle bir etmeliyiz.

İkitelli'den Mücadele Birliği Okurları

FAŞİZME VE ŞOVENİZME KARŞI ANKARA'DAYDIK

Özellikle Hakkari'de yaşanan çatışma sonrasında bir çok askerin ölümü ve 8 askerin rehin alınması sonrasında ülke genelinde devlet eliyle gerçekleştirilmeye çalışılan faşist ve şovenist gösterilere Ankara'dan on binler cevap verdi.

3 Kasım günü gerçekleşen ve KESK, TMMOB ve TTB tarafından düzenlenen eylem, saat 10.00 civarında Hipodrom Alanında toplanılmasıyla başladı. Son süreçte yaşanan gelişmelere uygun bir şekilde, bizler de "YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ" yazılı ve Mücadele Birliği Platformu imzalı pankartımızı açarak yürüyüş kortejindeki yerimizi aldık.

Üzerinde Deniz Gezmiş resimlerinin olduğu kızıl bayraklarımızla ve düzenli kortejimizle yürüyüşümüzü sürdürdük. Yürüyüş esnasında son süreçteki yeni anayasa tartışmaları üzerine devrimci yaklaşımı kitlelere sunabilmek amacıyla daha çok iktidar sloganlarımızı ve Kürt halkıyla dayanışma sloganlarını öne çıkardık. "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emeğin Olacak", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir", "Barış İçin Devrim Devrim İçin İleri", "Emekçiler İktidar İçin Savaşalım", "Yaşasın İşçilerin, Emekçilerin Mücadele Birliği", "Ya Devrim Ya Ölüm", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Kürt Halkına Kalkan Elleri Kırdık Kıracağız", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara" sloganlarını gür bir şekilde haykırarak, gerçek kurtuluşun yolunu gösterdik. Ayrıca yürüyüş boyunca Mücadele Birliği Platformu imzalı binlerce bildiriye emekçilere ulaştırdık, yine aynı imzalı kuşlamalarımızı da yaparak devrim ve iktidar sloganlarının yazılı olduğu kuşlamalarımızı da yaptık. Aynı zamanda devrimci öğrencilerin de duvarlara "Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam", "Devrimci Öğrenci Birliği", "Deniz Olmak Denizler Gibi Savaşmaktır", "DÖB" yazılılamaları

yapmaları dikkat çekti. Bu yazılılamalar esnasında bir faşistin engellemesine karşılık da anladıkları dilden gereken yanıtın verilmesiyle yazılılamalara devam edildi. Ve bu engelleme girişimi "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganıyla karşılandı. Yazılılamaların dışında yine yürüyüş boyunca bir çok yere Devrimci Öğrenci Birliği imzalı pullamalar yapıldı.

Oldukça disiplinli ve coşkulu kortejimizle mitingin yapılacağı Sıhhiye Meydanı'na geldiğimizde bu sefer Mücadele Birliği dergisinin ve Genç Yoldaş dergilerinin son sayılarının satışını yaygın bir şekilde gerçekleştirdik. Dergi satışı esnasında dergilerimize yoğun ilginin olduğu gözlemlendi.

Meydana gelindiğinde ise bir çok kişinin yaşadığı eylemi bitirmiş olmanın rahaveti bizlerde tam tersine coşkunun daha da yükselmesi şeklinde gerçekleşti. Disiplinimizden hiçbir şey kaybetmeden pankartımızı köprünün demirlerine astık. Aynı şekilde Devrimci Öğrenci Birliği de hazırlamış olduğu "Gençlik Savaşacak Devrim Kazanacak, DÖB" pankartını Mücadele Birliği Platformu pankartının yanına astı. Bu sefer alanda Antep'ten gelen yoldaşlarımızın getirdiği Genç Emekçiler Birliği pankartını açarak sloganlarımıza devam ettik. Açılan GEB pankartı alanda oldukça dikkat çekti. Hatta bir çok kişi de pankartın fotoğrafını çekti.

Ayrıca eylem esnasında "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" ve "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği" sloganları da duyuldu.

Yaklaşık 25 bin kişinin katıldığı miting KESK, TMMOB, TTB başkanlarının konuşmalarıyla devam etti. Konuşmaların ardından Sevinç Eratalay ve İlkay Akkaya sahneye çıkarak kısa konserler verdiler. Kısa konserin ardından alanda en son olarak atılan sloganlarımız adeta alanda yankılandı. Ve eylem saat 15.00 civarında sona erdi.

**MÜCADELE BİRLİĞİ
PLATFORMU**

TARİHİ GÖRÜŞÜMÜZ BİR DEVRİMİLE HALK

Faşist devlet ve tekeli sermaye sınıfı, Kürt halkı şahsında Türkiye ve Kürdistan devrimine karşı topyekün, stratejik, son kanlı savaş sürecini başlatmıştır. Önce “Savaş tezkeresi”ni çıkararak, ardından faşist sürülerini sokaklara salarak; topluma şovenizm zehirini baskı, şiddet, terör eşliğinde şırınga etmeye çalışarak bu “yeni” süreci başlatmıştır. Faşist devletin, bütün kurumlarını seferber ederek başlattığı bu kanlı savaş süreci eskinin bir tekrarı değil, tekrarı da olmayacaktır. Bu, onun hayatta kalmak için yaptığı son umutsuz girişimdir. Bu nedenle, bu süreçte karşı devrim cephesinin her türlü vahşetine, her türlü insanlık dışı girişimine hazırlıklı olmak lazım.

Faşist devletin ve tekeli sermaye sınıfının başlattığı bu sürecin gerçek içeriğini doğru anlamak, doğru kavramak ve doğru okumak gerekiyor. Bu savaşta devletin ilk hedefinin Kürt halkı olduğu bir gerçektir. Ama Kürt halkı ilk hedef olmakla birlikte asıl ve sonuncu hedef değildir. Asıl hedef iki ülkenin, Türkiye ve Kürdistan’ın birleşik devrimidir. Faşist devlet bu devrimi ezmek; devrimi ezerek devrim korkusundan kurtulmak istiyor. İşe Kürt halkını imha ile başlamak istemesinin nedeni, Kürt halkının birleşik devrimin en diri, en dinamik ve en ileri bileşeni olmasından kaynaklanıyor. Bu nedenle faşist devlet şimdi Kürt halkına karşı tam bir savaş seferberliği ilan etmiş bulunuyor. İlan edilen bu savaş seferberliği sonucu faşist çeteler her yerde Kürt kurumlarına, Kürt halkının bulunduğu yerlere, işyerlerine, işletmelere saldırmaya başladılar. Saldırıları sadece Türkiye ile sınırlı değil. Başka devletlerdeki Türk büyükelçiler buldukları yerlerdeki faşistleri örgütleyerek Kürt halkının üzerine salıyorlar. Avrupa sokakları baştan sona Türk faşistlerin gösterileriyle dolmaya başladı. Faşist, ırkçı, şoven gösterilerin yapılmadığı Avrupa şehri kalmadı gibi.

Bütün bunlar neyin işareti? Bütün

bunlar kapsamlı, kanlı ve acımasız bir savaşın yürütüleceğinin işaretinden başka ne olabilir ki? Bu hazırlıklar G.Kurmay Başkanı Büyükanıt’ın “büyük acılar yaşatacağız” sözleriyle tam bir uyum içindedir. Faşist devlet, bütün askeri, politik ve toplumsal güçlerini bir halkın imhası ve birleşik devrimin ezilmesi için harekete geçirmiş bulunuyor. Şüphesiz bu, gerici iç savaşın tekeli sermaye sınıfı tarafından yeni bir aşamaya taşınmasıdır. Karşı devrimin toplumsal tabanının bir halkın imhası için harekete geçirilmesinin başka anlamı yoktur. Şimdi, iç savaşta bedenle çarpışması dönemi elle tutulur bir somutluk kazanmıştır. Fakat tekeli sermaye sınıfı ve faşist devlet, halihazırdaki faşist kitle temeliyle yetinmiyor; yetinmez. Onlar toplumun mümkün olabilecek en geniş kesimini, özellikle de orta sınıfları şovenist duygularla zehirleyerek karşı devrim cephesine katmak için kolları sıvamışlardır.

Savaş en başta güce dayanır. Onun için her alanda güç toplamak, güç kazanmak ve güçlü görünerek rakibin savaşma azmini kırmak savaşın kazanmanın temel koşullarından birisidir. Tekeli sermaye sınıfı ve faşist devlet, ilköğretim çocuklarını, devlet memurlarını zorla ırkçı, şoven gösterilere katıyor; arkalarında polis ve asker gücünü alan faşist tosuncuklarını bu gösterilere katılmayanlar üzerinde terör estirmek için sokağa salıyorlar. Sokakta terör estiren toplumun çok değişik kesimlerini ırkı, faşist sokak gösterilerine katılmaya; ırkçılığın sembolü haline gelen bayrağı asmaya ya da taşımaya zorluyor. Televizyon kanalları bu yöntemlerle sokaklara doldurulmuş, ellerinde bayrak olan kalabalıkları göstererek karşı devrim cephesini güçlü göstermeye çalışıyorlar. Bu, yeni ve bilinmeyen bir yöntem değil. Bütün faşist devlet ve iktidarların bilinen klasik yöntemidir bu. Alman Nazileri bütün bir toplumu bu yöntemle terörize etmişlerdi. Nazi faşistlerinden sonra gelen

bütün faşist iktidarlar kitleleri etkileri altına almak için bu yöntemi uyguladılar. Faşist devletin ve tekeli sermaye sınıfının uyguladıkları yöntem Nazi atalarından devraldıkları bu mirastan başkası değil.

İŞÇİ SINIFI VE KOMÜNİSTLER NE YAPMALI

Bu sorunun yanıtı ilk bakışta basit gibi görünüyor ve devrimci demokratik güçler savaşa ve şovenizme karşı çıkarak yapılması gerekeni yapıyorlar denebilir. Gerçekten de, faşist devletin girişeceği işgal, ilhak ve imha savaşına karşı çıkmak bir demokratik tepkiyi ifade eder. Ama o kadar. Bir karşı çıkış “demokratik tepki”nin sınırlarını aşamaz ve dolayısıyla ne sorunların kaynağına yönelik bir mücadeleyi kapsar ne de soruna kesin çözüm bulma gücüne sahiptir. Oysa, aslolan sorunların kaynağına inerek kesin çözüme yönelebilmektir. Bunun dışında izlenecek her yol, devrimin enerjisinin düzen sınırları içinde eritilmesinden başka sonuca yol açmaz.

Sorunların kaynağına inmek ve kesin çözüm istemek, iktidar için mücadeleyi en başa koymayı gerektirir. İktidar için mücadele yerine reformlar uğruna mücadeleyi “gerçekçi politika” adına başa almanın devrimin enerjisini nasıl boşa tükettiğini görmek isteyenler şimdi daha somut şekilde görebilirler. OHAL ile ilgili bir gazete haberi bize bu konuda yardımcı olabilir. Önce gazete haberini okuyalım:

“*Bölgede artan çatışmaların ardından Olağanüstü Hal (OHAL) tartışmaları yapılırken, OHAL uygulamaları yeniden başladı. Diyarbakır 2. Sulh Ceza Mahkemesi, bugün itibarıyla geçerli olmak üzere 1 haftalık genel arama kararı çıkardı. Arama kararı, OHAL dönemindeki gibi sınırsız arama yetkisi veriyor. Karar çerçevesinde güvenlik güçleri Diyarbakır genelinde her türlü ev, işyeri, araç ve şahısları şüphe halinde arayabilecek. Mahkemenin*

ÖREVİMİZ İKTİDARINI KURMAK

kararı güvenlik birimlerinin talebi doğrultusunda çıkardığı belirtilirken, son dönemde artan çatışmaların gerekçe olduğu bildirildi. Önümüzdeki dönemde de bu tür kararların sık sık alınabileceği ifade ediliyor.”

Görülüyor, pratikte zaten hiç bir zaman kaldırılmamış olan olağanüstü hal uygulamaları şimdi yasal bir kılıfa da büründürülüyor. Oysa, “gerçekçi politika” adına sosyal reformistlerimiz ve oportünistlerimiz OHAL’in kaldırılması için ne kadar ter dökmüşlerdi! Bu talep için kitlelerin zaman ve enerjilerini nasıl da harcamışlardı! Ama dönüp dolaşıp aynı noktaya geldiler. Bu durum devrim ve iktidar mücadelesini “gerçekçi politika” adına bilinmez bir tarihe ertelemenin; açıkça ifade edilmese de, reformları başlı başına bir amaç olarak ele almanın eseridir. Devrimci komünist politika izlemek isteyenlerin burdan çıkaracağı ders bellidir. Devrimci komünist politika bunların tersini yapmayı gerektirir. Leninist bir parti, devrim ve iktidar mücadelesini başa alarak, reformlar uğruna mücadeleyi ilkinde tabi kılar. Bu devrimci anlayış özellikle de devrimci durum ve iç savaş koşullarında yaşamsal bir önem kazanır. Bu gün karşımıza çıkan şovenizme, ırkçılığa, işgal ve ilhaka karşı mücadele sorunu da ancak bu devrimci politika ve yaklaşımla doğru çözüme kavuşabilir.

Leninist Parti, aylar öncesinden, gelişmeler şimdiki düzeyin çok daha gerisindeyken hazırlanmakta olan savaşa işaret ederek ezilen, sömürülen emekçi halkları ve işçi sınıfını uyarmış; bu hayati sorunda nasıl bir yol izlemeleri gerektiğini ortaya koymuştu. Bu yol, savaşın derinleştireceği devrimci bunalımdan burjuva düzenin bir devrimle yıkılması ve halk iktidarının kurulması için yararlanma yoludur. G.Kürdistan’a yönelik bir işgal ve ilhak savaşının Türkiye’deki devrimci krizi derinleştireceğinden kuşku yoktur. Faşist

devlet ve tekelci sermaye sınıfının faşistleri sokaklara salarak, zor ve baskı yöntemleriyle insanları gösterilere katarak güç gösterilerinde bulunmaları kimseyi yanıltmamalı. Tekelci kapitalist düzen tarihinin en ağır bunalımını yaşıyor. Ege-men sınıfın politik ve askeri temsilcilerinin akıllarını ve dengelerini yitirmiş bir şekilde sağa sola saldırımlarının nedeni sistemin içinde bulunduğu ağır bunalımdır. Başka bir ifadeyle, bütün bu güç gösterilerine rağmen düzen, tarihinin en zayıf döneminden geçmektedir.

G.Kürdistan’a yönelik bir savaş bu durumu nasıl etkileyecektir? Böyle bir savaştan devletin yenik, moralsiz, yıpranmış, kitlelerin tepkisini çekmiş, yıkıcı bütün güçleri kendisine karşı harekete geçirmiş şekilde ayrılması kaçınılmaz. Kısacası, bir devrim için; bir devrimle burjuva düzenin havaya uçurulması için gereken koşullar görülmemiş derecede olgunlaşmış olacaktır. İşte bu koşullarda, devrim ve iktidar hedefini en başa almamak, kendini ikincil sorunlara karşı mücadeleyle sınırlamak yapılacak en büyük hata olacaktır. Leninist Parti, başta devrimci proletarya olmak üzere birleşik devrimin bütün güçlerini bu yaşamsal konuda uyarıyor. Şimdi, bir devrimle sömürü sisteminin havaya uçurulması, bu devrim sonucu halk iktidarının kurulması, Kürt halkına özgürlük hakkının koşulsuz tanınması, zindanların yıkılarak tutsakların özgürleştirilmesi birinci, temel ve pratik hedefimiz olmalıdır. Şovenizme, ırkçılığa, ilhak ve imhaya karşı mücadele ancak bu temel mücadele ve hedeflere bağlanırsa gerçek anlamına kavuşabilir.

Toplumunu derinden, köklerinden sarsacak; uyuklayan bütün yıkıcı güçleri harekete geçirecek bir fırtına yaklaşıyor. Bu fırtınadan, tekelci kapitalist düzeni yıkmak ve halk iktidarını kurmak için yararlanalım! Şimdinin ertelenemez tarihi görevi budur.□

G.Kürdistan’a yönelik bir savaş bu durumu nasıl etkileyecektir? Böyle bir savaştan devletin yenik, moralsiz, yıpranmış, kitlelerin tepkisini çekmiş, yıkıcı bütün güçleri kendisine karşı harekete geçirmiş şekilde ayrılması kaçınılmaz. Kısacası, bir devrim için; bir devrimle burjuva düzenin havaya uçurulması için gereken koşullar görülmemiş derecede olgunlaşmış olacaktır. İşte bu koşullarda, devrim ve iktidar hedefini en başa almamak, kendini ikincil sorunlara karşı mücadeleyle sınırlamak yapılacak en büyük hata olacaktır. Leninist Parti, başta devrimci proletarya olmak üzere birleşik devrimin bütün güçlerini bu yaşamsal konuda uyarıyor. Şimdi, bir devrimle sömürü sisteminin havaya uçurulması, bu devrim sonucu halk iktidarının kurulması, Kürt halkına özgürlük hakkının koşulsuz tanınması, zindanların yıkılarak tutsakların özgürleştirilmesi birinci, temel ve pratik hedefimiz olmalıdır. Şovenizme, ırkçılığa, ilhak ve imhaya karşı mücadele ancak bu temel mücadele ve hedeflere bağlanırsa gerçek anlamına kavuşabilir

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!..

Kürdistan (Mezopotamya) Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonucu dört parçaya bölündü.

TC, kuruluşunda da bu toprakların bir bölümünü işgal ederek kendi topraklarına kattı ve ilhak etti. Diğer parçaları İran, Irak ve Suriye tarafından işgal ve ilhak edilerek, Kürdistan haritadan silindi. Toprağı ve kültürü yağmalanan Kürt halkı, dili, kültürü yasaklanarak baskı, şiddet ve devlet terörüyle kendisine yabancılaştırılarak (asimilasyon) yok edilmek istendi. Bunun için yok sayıldı, adı bile anılmadı, kabul edilmedi, kart-kurt hikayeleriyle toplum avutulmak, uyutulmak istendi. Ama olmadı, Kürt halkı büyük acılar ve bedeller pahasına her seferinde kendini küllerinden yaratmasını bildi; artık hiç kimsenin yok sayamayacağı, avutulup uyutulamayacağı kadar uyanan Kürt halkı, ulusal demokratik hakları için serhıldanlara başvuruyor. Kendi kaderini özgürce belirleme hakkını istiyor. Ve bunun için "topyekün" imha tehditlerine boyun büküyor, onurlu ve özgür bir yaşam için bedel ödemekten kaçınmıyor.

Bizler, Türk ve Kürt vd. milliyetlerden Devrimci İşçi Komiteleri'nde (DİK) örgütlü işçiler olarak haykırıyoruz. Kürt halkının ayrılıp bağımsız bir devlet kurma hakkı da dahil, kendi kaderini özgürce belirleme hakkını savunuyoruz. Bunun için bedel ödedik ve ödemeye en az burjuva sınıf kadar hazırız... Kürt halkı yalnız değildir, Kürt halkına kalkan elleri kıracağız...

İşçiler, emekçiler,

İşbirlikçi tekelci sermaye sınıfı, tarihinin en derin bunalımını yaşıyor. Bunalımdan çıkmak için erken seçimler, referandum aldatmacalarına başvuruyor. Irkçı, şoven ve milliyetçi faşist propagandalarla halklar arasında düşmanlık yayarak halkları birbirine kırdırmak, egemenliğini ve sömürsünü sürdürmek istiyor. Irkçı, şoven ve faşist demagogilerle açlık, işsizlik, sosyal yıkım ve ahlaki çöküntünün üzerini örtmek istiyor. Asgari ücretin 420 ytl oldu-

ğu bir ülkede açlık sınırı 800, yoksulluk sınırı 2.000 ytl iken; bugün çalışabilir nüfusun %70'i açlık sınırının, yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Açın aç, yoksulun yoksuluyuz yani...

Bizler, Devrimci İşçi Komitelerinde örgütlenmiş işçiler olarak diyoruz ki; yaratılabilir tüm zenginliklerin ve güzelliklerin temelinde emek var, emekçi var. Türk'ü, Kürdü vd ile biz varız. Ama biz, bilinçli ve örgütlü olmadığımız için, devrim ve iktidar hedefiyle harekete geçemediğimiz için, tüm güzellikler ve zenginliklerden yoksun bırakılıp açlık, sefalet içinde aşağılanarak, horlanarak yaşamdan kovuluyoruz.

İşçiler, emekçiler, gençler,

Uyanın ve harekete geçin. Devrim için, devrimci işçi, emekçi, gençlik komitelerinde örgütlenerek sermayenin iktidarını yıkalım. Demokratik Halk Devrimi'ni ve Halk İktidarını kuralım. İşte ancak o zaman gerçek anlamda halklar barış ve kardeşlik içinde yaşayabilir, ancak o zaman ulusal ve sınıfsal ayrıcalıklara ve egemenliklere son verilebilir. Bunun için, bir kez daha haykırıyoruz, "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği". Halkların mücadele birliğiyle halkların birleşik cephesine; birleşik halk cephesiyle birleşik devrimi gerçekleştirelim. Gelin aynı yolda birlikte, birleşik devrim için mücadele birliğimizi büyütelim, birleşik devrim için birlikte mücadele edelim. Gerçekten barış istiyorsak, ulusal ve sınıfsal ayrıcalıklara son vermek için savaşalım.

“TELEKOM İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR”

27 Ekim Cumartesi günü saat 13:00'da Telekom işçilerine destek amaçlı, BDSP, Mücadele Birliği, DHP, Aİlnteri, ESP ve ÇHKM olarak, İnönü Parkı'nda toplandık. Daha sonra pankart açarak Telekom Merkez Müdürlüğüne doğru yürüyüşe geçtik.

Yürüyüş boyunca “Telekom İşçisi Yalnız Değildir”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz” sloganları atıldı. Yürüyüşte DTP binasının önünden geçerken binadan alkışlarla destek verildi, yine aynı şekilde halktan da olumlu tepkiler vardı. Telekom Merkez Müdürlüğüne önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu.

Basın açıklaması bitirildikten sonra saat 14:00'da işçilerin toplandığı Yeşilevler semtinde bulunan Telekom Müdürlüğüne gidildi. Oraya gittiğimizde yaklaşık 200 kadar işçi bizi sloganlarla

ve alkışlarla karşıladı. Ve bizim attığımız sloganlara destek verdiler. Daha sonra Türkiye Haber-İş Sendikası Bölge Sekreteri konuşma yapmak için kürsüye çıktı. Şovenizmi körükleyici ve gerici konuşmalar yapılınca Mücadele Birliği olarak eylemi sona erdirdiğimizi söyledik ve tavır alarak oradan ayrıldık.

TELEKOM İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR!

**YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ!
YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!**

Adana Mücadele Birliği Platformu

EMEKCİLERİN GÜNDEMİ NE OLMALIDIR?

Eskişehir’de, KESK üyelerince, Eskişehir, Odunpazarı SSK önünde, Ankara’ya gitmek için İstanbul’dan gelenleri karşılamak üzere, bir eylemlilik gerçekleştirdi.

Genel talebin, toplu görüşme değil, toplu sözleşme olduğu eylem, “Toplu Görüşme Değil, Toplu Sözleşme”, “İnsanca Yaşamak İstiyoruz”, “IMF’ye Değil Eğitime Bütçe” sloganları ile başladı. İstanbul’dan KESK üyelerinin gelişi ile coşku arttı ve birlikte yürüyüşe geçildi, Yürüyüş boyunca, farklı olarak, “Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız”, “İş Güvenceli Kadrolu İstihdam İstiyoruz”, “Sözleşmeli Köle Olmayacağız” sloganları ile KESK bürosunun bulunduğu, Kızılay İşhanı’na kadar yüründü. Burada, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, maaşlarla ilgili hiç gündem oluşturulmadığından dem vurarak, bu eylemliklerin hem bu gündemi oluşturmak, hem de, demokratik bir ülke için mücadele etmek olduğunu, mali, sosyal, siyasal haklarının korunması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesinin tek yolunun, toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılması olduğunu belirterek, Başbakan’dan bu taleplerin karşılanmasını istedi. TMMOB sözcüsünün de, toplu sözleşme taleplerini dile getirdiği eylem Ankara’ya çağrı yapılarak sona erdi.

Ankara’daki eylem ise, Kızılay’daki YKM binası önünde buluşan Ankara grubu ile, Eskişehir’den gelen İstanbul grubunun, Milli Müdafaa Caddesi üzerinde kurulan kürsünün önünde toplanmasıyla başladı. Polisin yoğun güvenlik önlemleri aldığı eylemde, GMK Bulvarındaki Maltepe Ankara İstasyonu üzerinde toplanan yürüyüşçüler, trafiği tek yönlü kapatarak Milli Müdafaa Caddesi’ne kadar yürüdüler.

Burada kitleye seslenen, KESK Başkanı Tombul, geçen yıl, toplu görüşme masasını KESK’in terk ettiğini hatırlatarak, görüşmeye devam eden Kamu-sen ve Memur-sen’e atıfta bulunarak, masada kalanlara “Masalar, masallar sizin olsun, işyerleri sokaklar bizindir”, “Bu yıl da masaları onlara bıraktık, işyerlerini ve sokakları bizler zaptettik”. “Toplu sözleşme masası sokakta kurulacaktır” diyerek, KESK’in bu süreç içerisinde bedel ödemediğini, diğer sendikaların ise, toplu görüşmelere devam ettiğini belirten sözlerine, diğer sendikaları da ortak greve ve ortak eylemlilere davet etti.

Çankaya Belediyesi çalışanlarının eylem çağrısının engellenmesinin protesto eden İ. Hakkı TOMBUL, Cumhurbaşkanlığı seçimleri hakkında ise, “Demokrasiyi parlamento’ya indirerseniz, sonuç böyle olur. İş, kamu emekçilerine, işsizlere gelince coplar ortaya çıkıyor. Biz karşı mücadele ettiklerimizi destekleyemeyiz. Bu eşyanın tabiatına aykırıdır” dedi.

Eylem, TMMOB Başkanı, Mehmet SOĞANCI ve DİSK’e bağlı Emekli-Sen Başkanı Veli BEYSÜLEN’in de yaptığı konuşmaların ardından, Can Şenliği oyuncularını sergilediği oyun ve Grup Mimoza’nın dinletisiyle sona erdi.

KESK eylem yaparken (zamanlama müthiş), Hükümette zam oranını açıklamaya başlamıştı. Ve sonuç; ilk 6 ay için %2 ve ikinci 6 için %2’lik zam kabul edilmiştir. 20+20 YTL denge tazminatı ve 5 YTL’lik toplu görüşme primi kabul edilmiş, artık iş bakanlar kurulunun vicdanına kalmıştı. Ve böylece, zamlar tabii ki polislerle gitmişti.

Ağustos ayı içerisinde açıklanması gereken 2008 yılı memur maaş oranları, 18 Ekim günü açıklandı. Son karar; ilk altı ay %2, ikinci altı ay %2, 20+20 YTL denge tazminatı ve bir defaya mahsus olmak üzere 10 YTL seyranen zam yapılarak, kesin sonuca bağlanmış oldu. Biz daha toplu görüşmeler öncesinde artık sendikaların bu eylem şekilleriyle ve mevcut sistemin gelmiş olduğu son durumun tahlilinden yola çıkarak, sendikaların artık var olan hakları korumaya çalıştığını söylemiştik. (Yeni Evrede Mücadele Birliği dergisi 100. sayı Sayfa 20) Bu oranlar açıklanırken gündeme tezkerre ve asker kayıpları ile ilgili şovenist bir propaganda hâkimdi. Diğer gündem konusu ise, Anayasa referandumu idi.

Tüm bu eylemliliklerden sonra, şu istatistikî bilgilerin iyi değerlendirilmesi ve buna yönelik nelerin yapılacağıın planlanması ve eyleme geçirilmesi gerekiyordu.

BASK’ın toplu görüşme sürecine ilişkin memurlar arasında yaptırdığı anket sonuçlarına göre, memurların %82,71’i yetkili sendikaların toplu görüşmelerde kapsam dışına çıkarak süreci kötü kullandığını düşünüyor. Çalışanların, %90,62’si de toplu görüşmelerde kapsam dışı konuların gündeme getirilmesine göz yuman hükümeti de samimi bulmuyor. Kamu çalışanlarının

%69,3'ü ise mali hakların toplu görüşmelerin son güne bırakılması ile pazarlık sürecinin zayıfladığını düşünüyor. Aynı ankete göre, memurların %64,43'ü herhangi bir memur sendikasına üyeliği bulunuyor. Memurların %46,91'i siyasi görüşüne göre üye olacağı sendikayı belirlerken, %30,72'si arkadaş hatırı, %18,36'sı da hak ve çıkarlarını korumak için sendikalı olmaya karar veriyor.

Memurların %91,64'ü, hükümetle toplu görüşmeye oturan yetkili sendikaların ortak taleplerle masaya oturması durumunda hükümetin üzerinde daha etkili olacağına inanıyor. Çalışanların, %91,82'si toplu görüşmelerin seçim öncesi yapılmış olması durumunda sonucun çok daha iyi olacağını savunurken, %52,46'sı ise yetkili sendikaların seçim öncesinde iktidarın prim yapmasını önlemek için masaya oturmadığını düşünüyor.

Çalışanların %87,43'ü sendikaların toplu görüşme masasına hazırlıklı gitmediğine inanıyor. Görüşmelerde, memurların %81,82'si memurlar lehine bir kazanım elde etmeyi beklemiyor. %86,41'i de sendikaların grev ve toplu sözleşme hakkı için çaba göstermediğini düşünüyor.

Öte yandan, son yapılan toplu görüşmelerle, görüşmeler devam ederken, hükümetin vaat ettiği 120 YTL zamdan vazgeçmesinin nedeni olarak, IMF'yi göstererek devletin memuruna layık gördüğü zammı yetersiz ve aşağılayıcı bularak, mevcut sendika üyesi olan memurların, %41,56'sı sendika değiştirmeyi, %30,31 ise istifa etmeyi düşündüğü sonuçlarını ortaya koymuştur.

Aslında yukarıdaki istatistiki bilgiler birçok şeyin yanıtı niteliğinde. Peki ama bunların nedenleri ve çözümü nedir. Bilindiği üzere, Türkiye'de sendika denilince, eylem denilince, TÖBDER, EĞİTSEN ve onların devamı olan KESK akla gelir. Bu sendikaların tarihi, verdiği uzun mücadele ödediği bedellerle doludur. Ancak önemli olan bir konu da, bu sendika, sokakta, Sosyalistler ve devrimciler tarafından kurularak her türlü bedeller ödenerek, savaşılar yaşatıldı. Günümüzde ise, kadroları tasfiye edilerek, ÖDP ve EMEP gibi reformist kadrolarla doldurulup, mücadeleciler, kararlı, savaşı sendikacılığın önü kesildi. Sistemin payandası haline geldi.

Geçen yılda toplu görüşmeye katılmıyorum diyen KESK, bu söyleminin tek başına bir şey ifade etmediğini sorgulaması gerekir. Geçen sene de aynı şeyi söylemişti ama pratiğinde hiçbir şey yapmamıştı. İstanbul'dan Ankara'ya yapılan yürüyüş kitlesel olarak düşünülmemiştir. Dostlar alış-verişte görsün mantığı ile tabanın enerjisini ve örgütlü gücünü kullanmayı kasıtlı olarak, danışma meclisi ile yöneticilerin katılımı ile gerçekleştirilmiştir ve sonuç alınabilecek bir eylem takvimini oluşturulmamıştır.

Yapılması gereken, işçilerle, köylülerle, işsizlerle devrimci sendikal anlayış bilinci ile kendi iktidarını kurmak için savaşıdır. Diyalektik süreç bizlere, "Direne Direne Kazanacağız" sloganının artık eskidiğini, bu sloganın yerine "Savaş Savaş Kazanacağız" şiarıyla ve bu slogana uygun pra-

tik sergileyerek, işçilerin ve emekçilerin ancak ve ancak kendi iktidarını kurması zorunluluğunu göstermektedir. Çünkü, bugün emekçilere sunulan emeğinin ve hizmetinin karşılığı, geçmişimle aratmaktadır. Sorun sistem sorunudur. Düzeni değiştirmenin zamanı gelmiştir. Bugün, asker kayıpları üzerinden propaganda yapılarak çıkarılan tezkerenin tabi sonucu olarak, Kürdistan'a yapılan saldırılar bahane edilerek, alışıla gelen yöntemlerle, yine geçmişte olduğu gibi emekçiler ve işçiler aleyhine birçok zamlar ve birçok yasalar çıkarılacaktır. Anayasa referandumu ile halk uyutulmaya çalışıldı. Oysa çok iyi biliniyor ki, süslenmiş bu laf salataları, faşizmle tatlandırılmıştır. Bu zehir, hep yoksul ve aç olan halka yedirilmiştir. Sunulan bu anayasa 1982 faşist anayasasını da aratacak nitelikte olduğundan bizlerin şüphesi yoktur. Çünkü sistem kendini yaşatmak için artık bütün gücünü kullanmak zorunda kalmıştır. Bir yandan polislerle bir çok yetkiler vererek, diğer yandan demokratik anayasa söylemlerinde bulunmak en açık çelişkilerden biridir. Şunu da çok iyi biliyoruz ki, anayasada hangi haklar sunulmuş olursa olsun, pratikte anayasal haklar bile sistem tarafından, bizzat kendi anayasaları çiğnenerek, pratikte bu asgari "haklar" bile gasp edilmektedir. Yine mevcut 1982 Anayasası da dahil olmak üzere özellikle reformist çevrelerin dilinden düşürmedikleri, "Parasız Eğitim, Parasız Sağlık", her Türk vatandaşının istediği okulda eğitim görme hakkına sahip olması, var olan anayasalar içinde, devletin ücretsiz karşılamak zorunda olduğu sosyal haklar olarak belirlenmesine rağmen, tekelci kapitalizmin getirmiş olduğu zorunluluk olarak, pratikte uygulamaz hale gelmiştir. Oysa şimdi en iyi öğretmen, öğrencisinden en fazla para tahsil eden öğretmen olarak belirlenmektedir.

Son yaşanan olaylarla, anayasa referandumu gündemin gerisine düşmüştür. Şovenizm körüklenerek, işçi ve emekçilerin öfkesi, yanlış yöne kaydırılmak istenmektedir. Sanki sömüren, öldüren, katleden devletin kendisi değil de, Kürt halkıymış gibi gösterilerek, biriken öfkenin yönü şaşırtılmaya çalışılmaktadır. Kürt halkı da, Türk halkı da artık, "Edi Bese" diyerek, emeğini sömüren, sömürdüğü insanları katleden bu sistemi parçalamak için güçlerini birleştirerek, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeli ve bunun mücadelesini vermelidir. Bugün yapılması gereken budur, yarına ertelenecek her durum, daha fazla sömürü ve daha fazla katliamlara seyirci kalmanın, tarihsel sorumluluğunu bize yükleyecektir. Bu yük; daha fazla ağırlaşmadan, başımızı yere değdirmeden, şimdi, hemen bu sorumluluğumuzun bilinciyile, Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğini örecek insanlığın kurtuluşu için savaşılmalıdır. Bu bir zorunluluktur.

**İKTİDAR DIŞINDA HERŞEY HİÇ BİRŞEYDİR.
SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ**

Eskişehir Mücadele Birliği

ANTEP TÜM-TİS İŞÇİLERİNDEN KİTLESEL EYLEM

Antep’de Belediye otobüs şoförleri, aylardır taşeron firma ve belediyenin saldırılarına karşı mücadele ediyor. Büyükşehir belediyesinin otobüsleri özelleştirilmesiyle, yaşanan sorunlar bir üst boyuta çıktı. Şoförler aylıklarını, ikramiyelerini, kışlık eşyalarını ve bir çok haklarını ya geç aldılar ya da hiç almadılar. Belediye otobüslerini ihale ile alan Kevser Turizm, çalışan işçilerin haklarını gasp etmek için elinden geleni yaptı.

Kevser Turizm tamamen kar hırsıyla hareket ettiği için ulaşım için gerekli olan işleri yerine getirmedi. İşçilerin sigorta primlerini ve aylıklarını ödemedi. Kevser Turizm’in şu an işçilere 2,5 trilyon borcu vardır. TÜM-TİS Sendikasında örgütlü olan 258 şoförün ve diğer destek veren işçilerin mücadelesi sonucunda KEVSER Turizm’in sözleşmesi fesh edildi.

28 gündür otobüsleri mazot yok diye çalıştıramayan işçiler, 31 Ekim 2007 Çarşamba günü, saat 12:00’da işçilerin eşlerinin ve çocuklarının da katılımıyla Balıklı Parkı’ndan Büyükşehir Belediyesinin önüne kadar yürüdü.

Bizlerin de Devrimci İşçi Komiteleri olarak yer aldığımız eyleme, yaklaşık bin kişi katıldı. Yürüyüş sırasında sık, sık “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “İşçiyi Uzanan Eller Kırıl-sın” sloganları atıldı ve aynı içerikte dövizler taşındı. Büyükşehir Belediyesi’nin önüne gelindiğinde TÜM-TİS Örgütlenme Sekreteri Muharrem YILDIRIM, hazırlanmış basın metnini okudu. Basın metninde; “Kevser Turizm şirketi iş yasa-sının ve imzaladığımız toplu iş sözleşmesi-nin hükümlerine karşılık, belediye otobüs-lerinin işletmesini devraldığı 16 ay bo-yunca üyelerimizin ücret, ikramiye ve di-ğer hak edişlerini düzenli ödemediği gibi, Büyükşehir Belediyesi ve ihale bedelini, SSK’ya işçilerden kestiği primleri de öde-medi. Son 1 aydır da Belediye otobüsleri-ni mazot yok diye sefere çıkarmadı. On-larca otobüs de tamir edilmedikleri için

aylardır atıl duruyor. Antep halkı ulaşımında mağdur oldu. Belediye başkanı yaptığı açıklamalarda üyelerimizi suçlamaktadır. Olumsuzluğun nedeni, kötü koşullarda çalışan işçiler değildir. Otobüslerin tek-rar belediye bünyesine alınarak işçilerin verilmeyen hakları-nın ödenmesini ve otobüs se-ferlerinin başlatılmasıyla An-tep halkının ve üyelerimizin mağduriyetinin giderilmesini istiyoruz” dedi.

Daha sonra KESK Dönem Sözcüsü ve TÜM-BEL SEN Antep Şube Başkanı Yusuf ŞAHİN konuştu. ŞAHİN konuşmasında, TÜM-TİS işçile-rine destek vereceklerini antep halkının ulaşımında sorun yaşadığını ve bu sorunların sorumlusunun belediye olduğunu açıkladı. ŞAHİN’den sonra sözü TÜM-TİS Genel Başkanı Kenan ÖZTÜRK aldı. ÖZTÜRK konuşmasında işçilerin haklı oldu-ğuna belediyeyi özelleştirme konusunda uyardıklarını ve istemlediklerini bugün ya-sanın sorunların sebebinin işçiler değil belediye ve taşeron firma olduğunu belirti ve herkesi TÜM-TİS işçileri ile dayanışmaya çağırdı.

Açıklama sırasında grevde olan TELEKOM işçileri de sloganlarla Kültür Parkı içerisindeki grev çadırından beledi-ye önüne kadar destek yürüyüşü yaptılar. TELEKOM işçileri belediye önüne geldi-ğinde “Telokom İşçileri Sizinle Gurur Duyuyor”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “TÜM-TİS İşçisi Yalnız Değildir” slogan-ları atıldı. TÜM-TİS işçileri de “TÜM-TİS Sizinle Gurur Duyuyor” şeklinde slo-gan attılar. İşçilerin birbirlerine karşı ver-dikleri moral ve güven görülmeye değeri-di.

Basın açıklamasından sonra saat 15:00’a kadar belediye önünde oturma eylemi yapılacağı açıklandı ve tüm işçi ve eşleri belediye önündeki yerlerini aldılar.

Saat 15:00’a kadar işçiler ve eşleriyle çok güzel sohbetler geliştirdik. Bu süreç içerisinde kadınların zılgıt çekmeleri ve slogan atmaları, kararlılıklarını ve öfkelerini çok iyi bir şekilde gösteriyordu. Bu sırada polislerin bizi kamera ile devamlı çektiğini gören bir yoldaşımız, polise müdahale etti ve kısa süreli bir tartışma yaşandı. Tartışma, sendika yöneticileri ve işçilerin bizi sahiplenmesiyle son buldu. Saatler 15:00’i gösterdiğinde, TÜM-TİS Genel Başkanı Kenan ÖZTÜRK kısa bir açıklama yaptı. ÖZTÜRK yaptığı konuşmada; “Bugüne kadar biz sendika ve işçiler olarak hep anlayışlı ve sabırlı olduk. Ama biz ne kadar iyi niyetli davrandıysak, Büyükşehir Belediyesi o kadar çözüm bulmak-tan uzak kalmıştır. Bizler de bundan sonra anladıkları dilden konuşacağız ve dire-nişimize belediye önünde devam edeceğiz. Eylemimize destek veren herkese teşekkür ederim” diyerek eylemi sonlandırdı ve tüm işçiler, ertesi gün belediye önünde buluşmak üzere ayrıldılar.

**TÜM-TİS İŞÇİSİ YALNIZ
DEĞİLDİR!
YAŞASIN İŞÇİLERİN
MÜCADELE BİRLİĞİ!
DÜNYA EMEĞİN OLACAK!
Antep Devrimci İşçi Komiteleri**

GAZİ MAHALLESİ'NDE DEVRİMCİ İRÂDENİN ZAFERİ

23 Eylül günü polisler Gazi Mahallesi Dört Yol Durağı'na MOBESE kameraları dikmek istediler buna tepki gösteren arkadaşlara ise kurşun sıkarak sokak ortasında infaz girişiminde bulundular. Bununla ilgili olarak Gazi'de ortak bir yürüyüş düzenlendi.

“Polis Terörüne Son” yazılı pankartın açılmasıyla yürüyüş başladı. Eylem sırasında sık sık “Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yaşasın Devrimci Dayanışma, Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz” sloganları atıldı. Gazi Cemevi önüne kadar yürünüp orada bir basın açıklaması yapılacaktı. Fakat Gazi Cemevi önüne doğru yaklaştığımızda yolun çevik kuvvet, panzer ve akreplerle kesildiğini gördük. O sırada “Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yaşasın Devrimci Dayanışma” sloganları attık ve tüm yolu işgal ettik.

Böylece kitlenin yürümesine devam etmesi üzerine polis gazbombaları atarak saldırdı ve çatışma çıktı. Çatışma ara sokaklarda devam etti. Çok yoğun bir şekilde gazbombası atılırken, polisler ara sokakların başlarını tuttu. Bu sırada kitle daha da çoğaldı ve çatışma yayıldı. Uzun bir süre ara sokaklarda çatışmalar devam etti. Tüm ara sokaklar savaş alanı gibiydi. Kitle üçe bölünüp polisin aşağısından, yukarısından ve tam yanından çatışmaları sürdürdü. Bu sırada sıklıkla “Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist”, “Faşizme Karşı Silah Başına” sloganları duyuluyordu.

Çatışmalar çok uzun süre böylece devam etti. Ardından tüm kitle Gazi Dört Yol Durağı'nda buluştu. Bu an görülmeye değerdi. Tüm yoldaş ve siper yoldaşlarımız çatışa çatışa geliyorlardı. Herkes Dört Yol'a geldiğinde Şair Abay'a doğru yürünerek barikatlar kuruldu. Daha sonra Dört Yol'da barikatlar kuruldu ve MOBESE kamerası kökünden spiral makinesi ile kesildi. Kesilen direk tellerin üzerine gelince elektrik direkleri de bükülerek yolu kapladı ve doğal bir barikat oluşturdu. Bu sırada kitlenin coşkusu görülmeye değerdi. MOBESE kamerası kitle tarafından paramparça edildi ve yakıldı. Bir kez daha Gazi'de devrimci dayanışma ruhu yaşıyordu. Bir kez daha birlikte olursak neler yapabileceğimiz dosta düşmana gösteriliyordu.

MOBESE kamerasının kesilmesinden sonra panzer ve akrepler çok şiddetli bir şekilde saldırdı. Çevik kuvvet çok yoğun bir şekilde gazbombaları ve plastik mermi sıkarak kitlenin üzerine geldi. Burada çatışma daha da şiddetlendi. Daha da geri çekildi. Eski Karakol durağı taraflarına barikatlar kuruldu. Daha sonra burada da 20 dakika beklendikten sonra eylemin amacına ulaştığı karara bağlandı ve eylem sona erdirildi.

Özellikle işçi sınıfı, emekçileri ve Kürt halkına karşı saldırıların bu kadar çok arttığı bu süreçte böylesi devrimci örnekler daha çok ihtiyacımız var.

**YAŞASIN SİPER YOLDAŞLIĞI!
FAŞİZME KARŞI SİLAH BAŞINA!**

Gazi'den Leninistler

DENİZLERİN RUHUyla DÖB SAFLARINDA SAVAŞMAYA

Türkiye ve K. Kürdistan'da önemli bir süreçten geçiyoruz. Yaşanılan onca olayın bize gösterdiği bir gerçek var: Devrim artık ete kemiğe bürünmüş ve iç savaş her yere yayılmış durumda. İpleri çözülen sivil faşistlerin sokağa salınması, sınır ötesi operasyon hazırlıkları, Kürt halkı üzerinde giderek artan baskı ve saldırılar, bütün bunlar bize gösteriyor ki burjuvazi devrimin baskısı altında çaresiz ve ne yapacağını şaşırılmış bir vaziyette. Şimdi her kesim bulunduğu yerden devrimi güçlendirmek ve sürecin dayattığı mücadele anlayışını örmekle yükümlüdür. Çünkü devrimi isteyen, somut durumun somut tahlilinden yola çıkarak devrim mücadelesini yürütmek zorundadır.

Bizler, artık öğrenci gençlik olarak önümüzdeki duvarları yıkıp, öğrenci gençliği devrim saflarına katmalı ve üniversitelerden, liselerden devrime güç katmalıyız. Çünkü toplumun bir kesimi olan öğrenci gençlik, yalnız proletaryanın özgür olduğu bir yerde özgürlüğe kavuşabilir. Gençlik geleceğini ancak devrim iddiasını sürdürerek, mücadeleyi yükselterek aydınlatabilir. Öğrenci gençlik devrim iddiası ile yola çıktığında ancak, kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı verilen mücadelede, halkların özgürlük mücadelesine güç katabilir. Her türlü reformist ve oportünist anlayışlar burjuvazinin, karşı devrimin lehinedir. Öğrenci gençlik bu anlayışları mahkum etmeli ve sosyalizmin bayrağını göklerde dalgalandırmak için iç savaşta yerini alıp, savaşmalıdır. Denizlerin ruhuyla, ölümsüzleşmiş devrim savaşçılarının ruhuyla devrim için savaşmalıdır.

Bu yıl 6 Kasım YÖK eylemlerinde artık öğrenci gençlik YÖK'ü de aşip kapitalizme yönelmeli ve kapitalizmin yıkılması için mücadeleyi yükselteceğini haykırmalıdır. Deniz'lerin mücadele bayrağını taşıyan DÖB (Devrimci Öğrenci Birliği) politik özgürlükler mücadelesini yükseltmek için meydanlara çıkacaktır. Tüm öğrenci gençliği Deniz'lerin ruhuyla 6 Kasım da DÖB saflarında savaşmaya çağırıyoruz.

Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz!

Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam!

DÖB (Devrimci Öğrenci Birliği)

TARİHİN NABZI IRAK'TA ATIYOR

Her halde dünya üzerinde çok az ülkenin kaderi, Irak gibi tarihin düğüm noktalarından biri haline gelmiştir. Çok değerli, 4 yıl önce dünyanın en gelişkin teknolojik silahlarıyla donanmış ordusuyla Irak'a saldıran ABD, şimdi buradan nasıl çekileceğinin telaşına düşmüştür. Irak örneği bir kez daha ünlü Kübalı şair, yurtsever, Jose Martí'nin sözlerini doğrulamıştır: *"Tarihsel haklılık bütün ordulardan daha güçlüdür"*.

ABD, Irak Direniş Savaşı karşısında yenildikçe daha da saldırganlaşıyor ve pervasızlaşıyor. Yıllar önce Irak onun gözünde kolayca yutulacak bir pasta gibi duruyordu. Bugün ise midesine oturmuş ve onu kıvrandıran bir taşla dönüşmüş durumda. Anlaşılan o ki kurtulması da öyle kolay olmayacak. Demokrat senatör Joe Biden tarafından önerilen ve senato tarafından benimsenen Irak'ı Şii, Sünni ve Kürt bölgesi olarak üçe bölme planı ise hazımsızlığı azaltmak şöyle dursun daha da artıracak gibi. ABD daha şimdiden kendi içinde çok ciddi bir savaş karşıtı cepheyle karşı karşıya. Bunun giderek daha da büyüyeceği ve Vietnam savaşı döneminde yaşananları bile mumla aratabileceği bir kehanet olmasa gerek. Irak'ta, ABD resmi istatistiklerine göre, sadece Ekim ayı içerisinde 74 ABD askeri ölmüş. Bugüne kadar ölen ABD askeri sayısını aynı kaynaklar 3 bin olarak açıklıyorlar. Onca gizleme ve düşük göstermeye rağmen çıkan rakam buysa, durumun "dünyanın en büyük askeri gücü" açısından vahametini varın siz düşünün. ABD şimdi "Sünni üçgeni" adı verilen Felluce, Tikrit ve Bakuba arasına sıkışmış bir fare gibidir. Kendisine kaçacak delik arıyor ama direniş savaşının pençeleri her gün daha ustalaşmış ve çevik bir şekilde onu kısırtıyor. Bir yandan da Mukteda El Sadr'ın Şii Sadr bölgesindeki Mehdi ordusu ABD'nin "ruhuna fatiha" okumak için saldırılarını artırıyor. Direniş savaşının Aşil topuğu sayılabilecek "Sünni-Şii çatışması"ndan da istediği sonucu alamayan ABD'nin elinde şimdi yalnızca "Irak'ı üçe bölme planı", daha doğrusu "tasarısı", en doğrusu "düşüncesi" kaldı. ABD şimdi artık ne yaparsa yapsın bir gemiyi batmaktan kurtaramayan amiral konumundadır. Ve gemi

sulara gömüldüğünde apoletlerinin ağırlığının onu kurtarmaktan çok başına bela olacağını iyi biliyor.

Türkiye'de geçtiğimiz günlerde yapılan Genişletilmiş Irak'a Komşu Ülkeler Zirvesi'nde sonuç bildirgesinde yeralan, "Irak'ın ulusal birliği ve toprak bütünlüğünün vurgulanması" kararı, diplomasinin nasıl en pespaye mizansene dönüştüğünün çarpıcı bir örneğidir. Yarın bir gün ABD Temsilciler Meclisi'nin aldığı Irak'ı üçe bölme kararı şimdi karşıymış gibi görünen Beyaz Saray tarafından onaylanırsa kimsenin İstanbul'daki bu zirveyi referans dahi göstermeyeceğini bilmek için insanın müneccim olmasına gerek yok. Diplomaside her şey konuşulur ama asıl yapılacak olanlar, asıl niyetler hariç!

Bundan elbette, Irak'ın üçe bölünme kararının her halükarda hayat bulacak bir karar olduğu sonucunu çıkarmamak gerekiyor. Gelecekteki gelişmelerin ne göstereceğini şimdiden kestirmek mümkün değil, ama bugün için kesin olan bir şey var ki, o da önümüzdeki bir kaç yılda Irak'ta statükolar bugünkü haliyle kalmayacaktır. ABD'nin Ortadoğu'yu yeniden şekillendirme planı ne ölçüde hayat bulur bilinmez ama taşların yerinden oynayacağını öngörmek gerekiyor.

Türkiye'nin Güney Kürdistan'a dönük ilhak ve işgal planları ve ABD'nin savaşı başka ülkelere yayma planı, bu olasılıkları daha güçlü eğilimler haline getiriyor. Gelişmelerin, diplomaside sıklıkla sözü edilen, "nabız yoklama"nın ötesine geçtiği ortadadır. ABD Irak'taki yenilgisinin üzerini en az zayıflatmaya çalışırken, Türkiye'nin bir işgal ve ilhak hazırlığında olması, işlerini daha karmaşık hale getiriyor. Bu durumda ufukta Kürt halkının feda edilmesi ihtimali güç kazanıyor. Yüzyıllardır toprakları işgal ve talan edilmiş Mezopotamya yeni saldırıların katliamların hedef tahtası durumunda. Bölgedeki gerici burjuva diktatörlükleri ortaklaşa bir kan banyosuna hazırlanıyorlar. Ve tüm gelişmeler bir kez daha emperyalizmin özgürlük değil egemenlik peşinde koştuğunu, hiç bir halka özgürlük getirmediğini ve getirmeyeceğini doğruluyor.

İşbirlikçi Irak yönetimi, Türkiye'nin yapması muhtemel bir "sınır ötesi operasyon"a karşı olmadığını defalarca açıkladı. Onlar bu kan banyosunda ellerini yıkamaya en hevesli olanlar. Çünkü işbirlikçilerin karakteridir: Kendilerini efendilerine ne kadar şirin gösterirlerse o kadar uzun süre hayatta kalacaklarını düşünürler.

Elbette tüm bu hesapları ve planları bozabilecek başka bir güç var. O da devrimin gücü. Halkların mücadele birliğinin ve tarihsel haklılıklarının besleyip büyüttüğü bu güç, her türlü saldırıyı boşa çıkarabilir. Irak direniş savaşı bunu tüm insanlığa, ağır bedeller ödemek pahasına da olsa gösteriyor! □

DEVİRİMİN AYAK SESLERİ DÜNYAYI SARSIYOR

CENEVRE'DE İŞÇİLERİN KÖPRÜ İŞGALI

İsviçre'de 4 bin işçi, sendikaların çağrısı üzerine, 15 Ekim günü toplu sözleşme hakları için Cenevre'de bulunan Mont-Blanc Köprüsü'nü işgal ederek trafiğe kapattı. Sabah saatlerinde Vingt-deux-cantons Meydanı'nda toplanan işçiler, önce Bel-Air Meydanı'na, oradan Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdü. Bir heyet oluşturarak devlet yetkilileri ile görüşen işçiler, daha sonra Mont-Blanc Köprüsü'nü işgal ederek, trafiğe kapattı.

Eylem yapan 4 bin işçi, İsviçre'de inşaat alanında çalışan işçilerin yüzde 85'i. Sendikalar eylemin bir uyarı olduğunu belirtti ve bu görüşmelerde bir anlaşma sağlanamazsa eylemlerin süreceği belirtildi.

KOSOVALI EĞİTİMCİLER AÇLIK GREVİNDE

10 Ekim günü, Kosovalı eğitimciler, düşük maaşlarının artırılması talebiyle açlık grevine başlamıştı. Devlet bütçesini yeterli olmadığı gerekçesiyle düşük olan maaşlarının yıllardır arttırılmaması üzerine eğitimciler, sonunda dikkati çekebilmek ve devlet tarafından ciddiye alınmak için açlık grevine başladılar. Priştine Üniversitesi Teknik Fakültesi'nde 8. gününe gelen açlık grevindeki 50 eğitimci, sağlık durumlarının kötüleşmesine rağmen eylemi sürdürmekte kararlılar.

Kosova Hükümeti ise, öğretmen dışındaki eğitim çalışanlarına zam yapılmasının kısıtlı bütçe nedeniyle mümkün olamayacağını söylüyor. Kosova'daki ilk ve orta öğretim okulları da, greve destek vermek için derslere başlamadılar.

HİNDİSTAN'DA ÖĞRETMENİN ÖLDÜRÜLMESİNE PROTESTO

20 Ekim günü, Keşmir Rawathpora'da binlerce kişi, askerler tarafından gözaltına alınan bir öğretmenin öldürülmesini protesto için sokaklara döküldü.

Bir gün önce askerler tarafından gözaltına alınan 26 yaşındaki öğretmene işkence yapıldıktan sonra vurularak öldürülmesini protesto eden halk, hükümete ait araçları ateşe verdi. Çıkan çatışmalarda 30 polis ve 10 eylemci yaralandı.

ROMA'DA ONBİNLERCE KİŞİ EYLEMDE

İtalya'nın başkenti Roma'da, 20 Ekim günü onbinlerce kişi hükümetin sosyal alanda yapmayı planladığı kısıtlamaları protesto etti.

Ülkenin çeşitli şehirlerinden bir çok sendika ve kitle örgütünün çağrısıyla Roma'ya gelen onbinlerce kişi, başbakan Prodi'nin politikalarını ve ekonomi politikalarına karşı çıktı. Özellikle sosyal alanda yapılan kısıtlamalar, emeklilik yaşının yükseltilmesi, işten atmaların kolaylaştırılması tasarılarına, halkla birlikte hükümetin koalisyon ortakları da karşı çıkıyor.

İTALYA'DA HAVAYOLU ÇALIŞANLARI GREVDE

İtalya'da havayolu çalışanları, 22 Ekim günü greve gitti. Havayollarında uçuş ve kule personelinin grevi, hava yolu taşımacılığını tamamen durdurdu. Milano'da 185, Linate'de de 54 uçuş iptal edildi.

Grevciler, her iki havalimanına giden yolları kapatınca uzun araç kuyrukları oluştu. İtalya'da 25 Ekim'de eczaneler ve itfaiye personeli, 26 Ekim'de tüm kamu çalışanları, 27 Ekim'de de okullarda görevli personel ve öğrenciler, 29 ve 30 Ekim'de maden işçileri, 6 Kasım'da tekrar havalimanı personeli, 9 Kasım'da ulaşım sektörü çalışanları ve 16 Kasım'da mağazalar ve süpermarketlerde görevli personel greve gidecek.

Farklı iş kollarındaki çalışanlar, Prodi hükümetinin ekonomik uy-

gulamalarına, düşük ücretlere, yenilenmeyen iş sözleşmelerine ve kadrosuz çalıştırılmaya karşı tepkilerini göstermek için greve gidiyorlar.

TOPRAKSIZ HİNTLİLERİN YÜRÜYÜŞÜ

Hindistan'da yaklaşık 25 bin yoksulun toprak reformu talebiyle gerçekleştirdiği bir aylık yürüyüş başkent Yeni Delhi'de sona erdi.

Çoğunluğu ülkenin alt kastlarına mensup protestocular, Hindistan'ın yaşadığı ekonomik patlamadan fayda sağlayamadıklarını; tersine bu süreçte ekonomik projelerin yaşama geçirilmesi gerekçesiyle topraklarından sürüldüklerini dile getiriyor. Yüzde 40'ının topraksız olduğu Hindistan'da halkın yüzde 23'ü de sefalet altında yaşıyor.

2 Ekim'de başladıkları yürüyüşle 300 kilometrelik güzergahı yürüten Hintli yoksullar, 29 Ekim günü Delhi'de büyük bir eylem yaparak yürüyüşü sonlandıracaklar.

Kongre Partisi'nin başkanı Sonia Gandhi'yle biraraya gelen yoksul Hintlilerden oluşan bir heyet, başbakan Manmohan Singh'le de görüşmeye çalışacak.

Yürüyüşünü tamamlayan Hintliler, 29 Ekim günü, Delhi'de eylem yaptı, başkente çıkan yolları kapattı. Budist rahiplerin de katıldığı gösteride yoksul Hintliler, Hint hükümetini "toprakları yeniden dağıtma sözü" tutmaya çağırıyorlar "Yoksullar, köylerinden ve gecekondularından yola çıktı. Hükümet harekete geçmezse, sonuç şiddet ve kan gölü olacak" uyarısında bulundular.

TELEKOM GREVİ BASKILARA RAĞMEN YOLUNA DEVAM EDİYOR

Haber İş Sendikasının öncülüğünde gerçekleşen Telekom grevi, "dostları"nın dayanışması, "düşmanları"nın saldırılarıyla gün geçtikçe büyüyor.

Daha ilk günlerden itibaren polis ablukasında olma, sabotaj eylemleri, burjuva medyanın karalamalarıyla yüzyüze gelen Telekom işçileri, günler ilerledikçe fiili saldırılarla da karşılaşmaya başladılar. Halkın tepkisini çekebilmek ve işçilerin eylemini "haksız" duruma düşürmek için sabotaj eylemleri düzenleyen Telekom patronları, oluşan arızaları gidermek vb gerekçelerle, grev kırıcıları devreye sokuyorlar. Telekom işçilerinin grev kırıcılarına izin vermiyor oluşu da direkt polisin saldırısını beraberinde getiriyor.

26 ekim günü, Gaziosmanpaşa (GOP) Telekom Müdürlüğü'ne "Gayrettepe'den görevli olarak geldiklerini" söyleyen iki kişi, oluşan arızayı tamir etmek istedi. Grev gözcüleri bu kişilere izin vermeyince, GOP Telekom Müdürünün talebiyle polis grevci işçilere saldırdı. Grev kırıcılarını engellemek isteyen iki işçiyi kelepçeleyen polis, arızanın giderilmesini sağladı. 15-20 dakika kelepçeli tutulan işçiler, arızanın giderilmesiyle tekrar serbest bırakıldılar.

Polisin grev kırıcılarına yardım etmesini protesto eden Telekom işçileri, "Baskılar, gözaltılar bizleri yıldırılmaz", "Taşeron mafyasına hayır", "Sabotaj yok direniş var", "Telekom işçisi köle değildir" sloganları ile GOP Meydanı'na yürüyüş yaptılar ve yolu trafiğe kapattılar.

Haber-İş GOP İşyeri Baştemsilcisi, yaptığı açıklamayla 10 gündür grevde olduklarını ve 10 gündür taşeron işçilerin çalışması için polis baskısı gördüklerini söyleyerek GOP'ta polis baskısı ile grevin kırıldığını belirtti. "Biz yasadışı bir şey yapmıyoruz. Anayasa'nın bize verdiği grev hakkını kullanıyoruz. Ancak patronlar polisi kullanarak bizim yasal hakkımızı gasp ediyorlar" dediler.

İşçiler, kazanana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini ifade ettiler. Açıklamanın ardından işçiler, tekrar trafiği kapatarak sloganlarla müdürlüğe geri döndüler.

Sultançiftliği Telekom'da da taşeron işçiler, polisin koruması altında çalışarak grevi kırıyorlar. Grevdeki işçilerle taşeron işçiler arasında sık sık gerilimler yaşanıyor. Sultançiftliği'nde açıklama yapan Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, bu gibi aksaklıklara rağmen grevin İstanbul'da başarı ile sürdüğünü, kısa bir süre içinde arzular nedeniyle patronların çok sıkıcaacağını söyledi.

KABAZLI KÖYÜ HALKINDAN PROTESTO

Manisa'nın Salihli İlçesi'ne bağlı Kabazlı Köyü'nden 50 kişi, Kaz Dağları'nda sürdürülen altın arama çalışmalarının durdurulması için mücadele veren çevrecilere destek olmak için Çanakkale'ye geldi. Kabazlı köyü halkı, Ticaret ve Sanayi Odası tarafından Kolin Otel'de düzenlenen, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'in de katıldığı 'Kaz Dağları'nda Madencilik, Turizm ve Çevre' panelinin başlamasına kısa süre kala, otel önüne gelerek protesto eylemi gerçekleştirdi.

Kabazlı köylüleri otel önünde "Kaz Dağı'nın yolları çetelere kapalı", "Siyanürcü şirket Türkiye'yi terket", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganları attı. Yaklaşık 20 dakikalık protestonun ardından otobüse binerek otelin önünden ayrıldılar. Protesto sürerken, otel içinde olan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler herhangi bir tepki göstermedi.

Salihli'nin Kabazlı Köyü halkı, yaklaşık bir yıldır, köylerine kurulmak istenen katı atık bertaraf tesisine karşı eylemlerini sürdürüyor. Köylüler, genel seçimde oy kullanmamış, referanduma da katılmamıştı.

Kaz Dağları'nda Maden Aramaya İzmir'de Tepki

Ege Çevre ve Kültür Platformu (EGEÇEP) üyeleri de Kaz Dağları'nda siyanürlü altın arama çalışmalarına tepki göstererek, eylem yaptı.

Konak Meydanı'ndaki eski Sümerbank binası önünde toplanan EGEÇEP üyeleri, slogan atarak ve ellerindeki pankartlarla, Kaz Dağları'nda siyanürlü altın arama çalışmalarına tepki gösterdi.

NOVAMED'DE GERİ ADIM

1 yıldır grevde olan Novamed'li işçiler, ilk kazanımlarını elde ettiler. Son aylarda özellikle kadın örgütleri başta olmak üzere ülkenin her yerinde destek bulan grevde, bir yıl boyunca sendika ile masaya oturmaya yanaşmayan patronlar, Petrol İş Sendikası'na görüşme teklif etti.

30 Ekim günü, Petrol İş Sendikası ile Novamed patronları arasında yapılan görüşmeler sırasında da kadın örgütleri, Novamed işçilerine desteklerini göstermek için eylemlerine devam ettiler. İşçilerle patronlar arasında yapılan ilk görüşmeden herhangi bir sonuç çıkmadı ve 28 Kasım'da bir görüşme daha yapılmasına karar verildi.

TERSANE İŞÇİLERİ İŞ CİNAYETLERİNE DUR DİYOR

İş güvenlikleri sağlanmadığı için, gün geçmiyor ki tersanelerden iş cinayeti haberi gelmesin. Sürekli "iş kazası" sonucu ölen işçilerin haberleri, arkasından yapılan "işçilerin dikkatsizliği nedeniyle yaşanan tatsız olaylar" açıklamaları... Ancak bunların hiçbiri, işçiler için iş güvencesi sağlama, güvenlik tedbirlerini artırma, işçilerin sigortalı olması gibi önlemleri beraberinde getiriyor.

Tuzla Tersanelerinde işçiler, 27 Ekim günü, ölümlere dur demek için yine eylem yaptı. Akşamüzeri saat 16.00'da başlayan eylem pek çok işçi, mesainin bilerek 1 saat uzatılması nedeniyle katılmadı. 500 işçinin katıldığı eylem, Aydıntepe Tren İstasyonu'nda toplanmasıyla başladı. Tersanelerdeki çalışma koşullarının kötülüğünün ve ölümlerin sona erdirilmesini dile getiren dövizlerin açıldığı eylem, grevde olan Telekom işçileri, çeşitli siyasi partiler ve öğrenciler de katılarak destek verdi. Kayıtlara geçmiş olan iş cinayetine kurban giden 60 işçinin isimlerinin yazılı olduğu bir pankart taşıyan işçiler, sık sık "Yaşasın İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Tersane İşçisi Yalnız Değildir" sloganları attılar.

12 gün içinde beş arkadaşlarını iş cinayetlerine kurban verdiklerini

hatırlatan işçiler, Çalışma Bakanının bu cinayetleri normal gösterdiğine dikkat çekerek, "Yanı başımızda çalışan Pendik Tersanesi'nde çalışan arkadaşlarımız neden iş cinayetleriyle gündeme gelmiyor. Çünkü onlar örgütlü" diyerek, iş cinayetlerinin son bulmasını ve çalışma koşullarının düzelmesini tek yolunun örgütlenmek olduğunu dile getirdiler. Tersanede çalışan 30 bini aşkın tersane işçisinin bu kölelik koşullarına ve ölümlere dur dediğini ve artık geri dönmeyecek bir noktada olduklarını, eylemlere devam edeceklerini söylediler.

AMERİKA'DA SAVAŞ KARŞITLARI ALANLARDA

Boston'dan Chicago'ya, Jonesborough'dan, Tennessee'ye, Los Angeles'tan New Orleans'a, New York'tan Orlando'ya, Salt Lake City'den San Francisco'ya ve Seattle'a kadar, ABD'nin 11 şehrinde 27 Ekim günü düzenlenen eylemlerde, ABD'nin Irak işgali protesto edildi.

ABD yönetimi, tüm baskılara rağmen Irak'tan çekilmeyi kesinlikle reddederken, ülkenin dört bir yanındaki savaş karşıtları da Irak işgalinin derhal sona erdirilmesi için ve olası yeni savaşlara karşı sokaklara çıktı. Barış ve Adelet için Birlik tarafından örgütlenen eylemlerde Irak işgalinin bitirilmesi istendi.

"ABD, Irak'tan hemen çık!", "İran ile savaşa hayır!", "Askerimi e-ve getir!", "Savaşa değil eğitime bütçe" sloganlarının hakim olduğu alanlar solcular, gaziler, sendika yöneticileri ve işçiler ile emekçiler, oğullarını Irak'ta kaybeden ya da halen Irak'ta olan ailelerle doluydu. San Francisco'da 30 bin, Chicago'da 5 bin, Seattle, Lake City ve Orlando'da binlerce kişi eylemdeydi. En büyük eylemin yapıldığı New York'taki eylemde 10 bini aşkın Amerikalı'nın sloganı ise, "Wall Street zenginleşiyor, Iraklılar ölüyor" oldu. Amerikan halkının %70'i bu savaşa karşı.

Kanada'da Afganistan İşgali Protesto Edildi

ABD'de yüzbinlerce kişi ABD'nin işgalini protesto ederken, Kanada'da da 22 kentte eylemler düzenlendi ve Afganistan işgali protesto edildi.

Kanadalı askerlerin, Afganistan'dan derhal çekilmesinin talep edildiği eylemde askerlerin geri çağırılması istendi

FRANSA'DA ULAŞTIRMA SEKTÖRÜNDE GREV

17 Ekim akşam saatlerinde, Fransa'da ulaştırma sektörü çalışanları, bir günlük greve başladı. Grev başladığından itibaren ülkede metro ve otobüs seferleri durdu. Fransa hükümetinin neo-liberal politikalarını uygulamaya çalışmasına karşı, ulaştırma ve enerji sektörü çalışanı yaklaşık 500 bin kişi geçmişten bu güne korudukları haklarını kaybetmemek için mücadele ediyor. Öğretmen ve memurların da destek verdiği grevde, 18 Ekim günü Fransa'nın 60 kent ve kasabasında eylemler düzenlendi.

Grev, ülke çapında ulaşımı felce uğrattınca, Fransız Demiryolları İşçileri Sendikası, 24 saatlik grevi uzatmaya karar verdiler. İkinci gününe giren grev nedeniyle çok sayıda kişi işe gitmezken, çalışması zorunlu olanlar da bisiklet veya kendi araçlarıyla işlerine gitmek zorunda kaldı. Bu da trafik sıkışıklıklarına neden oldu. Grev nedeniyle İngiltere-Fransa arasındaki tren ve bazı uçak seferleri de olumsuz etkilendi.

Sarkozy ise, greve rağmen emeklilik sistemindeki 'reform' konusunda geri adım atmıyor. Bu reformlar, Fransa'da bazı kamu işyerlerinde çalışanlar ile ulaşım, enerji vb. gibi yıpratıcı işlerde çalışanların yararlandıkları özel emeklilik statüsünü ortadan kaldırmak, şimdi 37.5 sene olan çalışma süresini, 40 seneye çıkarmak gibi maddeleri içeriyor.

PARİS OPERASINDA GREV VAR

Paris Operası, teknisyenlerin başlattığı grev yüzünden Ekim ayının son dört günü perdelerini açamadı.

Emeklilik sisteminde yapılmak istenen reformu protesto eden teknisyenlerin grevi yüzünden, ünlü operada sahneye konmakta olan Verdi ve Puccini'nin eserlerinin temsiline ara verildi.

Grev, opera yönetimine 2,2 milyon euro tutarında maddi zarara yol açtı. Paris Operası'nda çalışan yaklaşık 1.700 kadrolu eleman var.

26.İstanbul Kitap Fuarı bitti. Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Ayışığı Sanat Merkezi olarak 4.salonadaki yerimizi aldık. Bu kez yanımızda şair dostlarımız Ruhan Mavruk ve Atila Oğuz da vardı.Ruhan Mavruk, Ayışığı tarafından çıkarılan "İssız Ada ve Savaş Zırlıslı" adlı yeni kitabıyla standımızda yerini aldı. Kitabın ikinci bölümü olan Simgür Tufanı'nda şiirini yazdığı türkü benizlilerin, tutsakların sesini paylaşıyor bizlerle. Ne de olsa o gözlerinde zılgıt,gözlerinde halay taşıyanların şairiydi. Her bir imgeye bir tutsağı yükleyip, kanat açtıdı sonsuz maviliklere... İmgeleriyle, sıkılı yumruğuyla isyana durdu şair yüreği... Eylem oldu şiiri, eylem oldu kendisi... Eylemci şairimiz TÜYAP'ta okurlarıyla buluştu.

Şair Atila Oğuz ise Belge Yayınları'ndan çıkan şiir kitabı "Lirik Kıyılar" ile Ayışığı standında okurlarıyla buluştu.Karadeniz kimliği onun yerel yanını simgelerken sınıfsal tavrında enternasyonal yanını buluruz. İkisinin bir bileşkesidir Atila Oğuz'un şiirleri...

AYIŞIĞIMIZ YİNE TÜYAP KİTAP FUARINDAYDI

Önceki yıl olduğu gibi bu yıl da Ayışığı standımız büyük bir ilgiyle karşılandı. Genç, yaşlı, çocuk demeden yaşanan ilgi bize bir kez daha bu topraklarda ne kadar köklü bir geçmişe sahip olduğumuzu gösterdi. Henüz okuma yazma bilmeyen çocuklarımız dahi, Denizler'i, Che'leri tanıyor, onun fotoğraflarına, kitaplarına yöneliyordu. Hele Deniz'in resmini görür görmez gözlerinden yaşlar boşanan Gölcüklü

dostumuzu asla unutmayacağız. İnsanların duygu dünyasını bu kadar etkilemiş insanlarımızı, değerlerimizi kim unutturabilir? Hangi güç onları insanların yüreğinden sökebilir? Tabii ki hiçbir güç..

Standımızın önü olduğu kadar arkası da ziyaretçi akınına uğradı dersek yalan olmaz. Küçük Gülsumuzdan tutun da ,cezaevlerinden siperiyoldaşlarımıza,onca çalışmadan sonra bizimle birlikte oturup broşür katlayan ve "bu kez kendimiz için çalışıyoruz" diyen işçi arkadaşlarımızdan tutun da yeni çıkan kitaplarını getirip bizlere hediye eden şair dostlarımıza

kadar bir çok insan standımızı ve yüreklerimizi doldurdu. Bizler de yine "Mutluluğun Resmi" altında onlarla mutluluğumuzu paylaştık

Yeni üretimlerimiz, yeni kitaplarımız,ÖNSÖZ'ün yeni sayılarıyla gelecek yıl da TÜYAP Kitap Fuarı'nda olacağız. Kitap ve insan sıcaklığını seven tüm dostlarımızla buluşmak dileğiyle...□

